

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym.
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 7.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Z zagranicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY TRZECI

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

OGŁOSZENIA

Reklamy za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop. każdy następny raz kop. 20.
 Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
 Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz, ogłoszenie minimum 20 kop.
 Nadstano za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Kantor własny Kurjera w Łodzi.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9—Telefon Redakcji 268. — Telefon administr. 517.
 W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

— W dniu jutrzejszym zakończony będzie odpust całodzienny N. Panny Marji Szkaplarskiej solennem całodziennym nabożeństwem z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniami na sumie i niesporach oraz procesjami w kościołach: Narodzenia N. Panny Marji na Lesznie, Panny Marji na Nowem Mieście i św. Józefa (po-karmelickim), gdzie rozpoczęte w piątek 40-godzinne nabożeństwo, zakończy tę uroczystość.

— Jutro, o godzinie 9-ej zrana, w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przed ołtarzem N. Panny Marji odprawiona będzie solenna wotywa.

— Jutro, o godz. 9½ zrana, w kaplicy Niepokalanego Poczęcia N. Panny Marji w kościele archikatedralnym św. Jana odprawiona będzie solenna wotywa na intencję członków bractwa archikonfraternji literackiej.

— W kościele św. Anny (po-bernardyńskim) jutro po niesporach wystawiony zostanie N. Sakrament w monstrancji, poczem odśpiewana będzie litanja o sercu N. Panny Marji przed wielkim ołtarzem, w końcu zebrani otrzymają błogosławieństwo kapłańskie.

— W kościele Matki Boskiej Loretańskiej na Pradze, jutro, o godzinie 9½ odbędzie się przed wielkim ołtarzem solenna wotywa na intencję członków bractwa Różańca św.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Oczekiwany od tygodnia zakaz wywozu zboża za granicę wyszedł wreszcie d. 20-go lipca z podpisami ministrów: Falkenhayna, Bacquehema i Steinbacha, jako przedstawicieli granic handlu i rolnictwa. Dokument zabrania wywozu za granicę stanowiących lub świeżych traw pastewnych, słomy i siewczki przez wszystkie granice austriacko-węgierskie, objęte terytorjum celnym. Jedynie transporty będące w drodze, lub złożone na składach przed d. 20-ym lipca, mogą być kierowane według pierwotnego przeznaczenia. Rozkaz telegraficznie rozesłano do wszystkich urzędów celnych monarchji. Zamierzonego poprzednio zakazu wywozu makuchów, siodła i wywarów zaniechano, czyniąc w ten sposób zadostę petycyjom przemysłowców krajowych.

Dzienniki berlińskie zajmują się żywo zmianami osób, u steru ministerjów stojących. Oddawna wiadomo już, iż dotychczasowy sekretarz stanu do spraw skarbowych ustępuje ze stanowiska. Telegram

doniósł nawet, iż minister już ustąpił, wiadomość jednak okazała się przedwczesną, gdyż dotychczas *Reichsanzeiger* ani dymisji, ani nominacji nie ogłosił. Jednocześnie krąży pogłoski o podaniu się do dymisji pruskiego ministra wojny v. Kaltenborna Stachau, nawiązując ustąpienie ministra z faktem, iż w ogłoszonym przed kilku dniami rozkazie gabinetowym do hr. Capriwego nie było ani słowem jednym wzmianki o kierowniku ministerjum wojny.

Minister v. Maltzahn, jako czwarty z rządu, objął w dniu 1-ym października 1888-go roku tekę skarbu. Książę Bismarck chciał wówczas dowiedzieć, iż za nowego cesarza nietylko reakcyjne prądy będą miały wartość i jednocześnie mianował v. Bennigsen na nadprezydenta Hanoweru, a członka partji konserwatywnej do zarządu skarbu państw związkowych. Obecnie v. Maltzahn stanął z konserwatywnymi w sprzeczności, jako zdecydowany przeciwnik bimetalizmu, odchodzi więc i opuszcza prawdopodobnie partję, w której przez lat siedemnaście wybitnie zajmował stanowisko. Jak wiadomo, p. Miquel jest obecnie bardziej niż kiedykolwiek *persona grata* na dworze berlińskim, i on to właściwie finansowemi sprawami państwa kieruje. Zachodzi więc potrzeba znalezienia kogoś, ktoby miał ochotę na dzwiczny tytuł sekretarza stanu do spraw skarbowych, a jednocześnie przestawał na roli skromnego współpracownika przy boku Miquela. Mówiono napewno, iż miejsce sekretarza stanu zajmie b. przywódzca centrum, Huene, ale p. Huene nie ma już stronnictwa, więc występując na widownię dotychczasowy minister finansów na Alzację i Lotaryngję, von Schraut. Ale i tu zachodzą trudności. Von Schraut jest bowiem również przeciwnikiem bimetalizmu, niesłusznym zaś byłoby chyba, aby v. Maltzahn ustępował ze stanowiska właśnie dlatego, dla czego v. Schraut miałby to samo stanowisko otrzymać. W ostatnich znow czasach dały się słyszeć nowe głosy. Jak zapewnia nadeszła ostatnią pocztą *Nord. Allg. Ztg.*, następcy sekretarza stanu Maltzahna dotychczas nie znaleziono.

Skupeczyna serbska ciekawie przedstawia w chwili obecnej widowisko. Partja chłopska tryumfuje w serbskim ciele prawodawczem, a posłowie stawiają tak śmiało wnioski, jak wygnania z kraju b. rejentów: Risticza i Belimarkowicza. Powtarza się w Belgr-

dzie stara choć wiecznie nowa historia o nowem sifku na kolku, a starem pod ławą, z tą różnicą, iż dzisiejsze wydarzenia w skupeczynie są głębsza niejako ilustracja do stanu parlamentaryzmu na półwyspie Bałkańskim. Był czas, gdy i Turcja myślała o konstytucji, Midhat pasza zwołał nawet ciał prawodawcze, które po krótkim istnieniu przedstawiało całość godną politowania, co potwierdza znana i uznana maksyma, iż bez przygotowania odpowiedniego nie można stwarzać instytucyj, nie odpowiadających wewnętrznym potrzebom ludności.

I król Milan, nadając Serbji konstytucję liberalną, mniemał, iż zapewni krajowi swobodę wewnętrznego rozwoju po za obrębem walk stronnicych i partyjnych zawiści. Tymczasem stało się inaczej, czego dowodem osobliwe oskarżenie i osobliwy sposób prowadzenia sprawy sądowej w sejmie przeciwko b. gabinetowi Awakumowicia. Wszystko, co oskarżonym zarzuca akt oskarżenia, ma swoje podstawy. B. ministerjum stosownie do swojej woli i interesów chwili urabiało konstytucję na swoje potrzeby, nie zwołało skupeczyny, gdy należało, nie wybrało trzeciego rejen-ta, po śmierci poprzedniego; przy wyborach wywierało nacisk na wyborców, brutalną nawet siłą ograniczało swobodę wyborów. Wszystko to prawda i napróżno w wymownych przemówieniach Awakumowicia i Ribaraca starają się dowiedzieć, że tak nie było. Ale czy to wszystko, biorąc rzecz z ogólnego punktu widzenia, prowadzi winno do sadzania b. ministrów na ławie oskarżonych? Wszędzie, gdzie jest walka partyj, gdzie różnice przekonań dzielą ludzi na wrogie sobie obozy, wszędzie bez wyjątku stronnictwo, stojące u steru rządu, wywiera nacisk na otoczenie, bo inaczej nie byłoby stronnictwem przyszłości.

Oczywiście forma, w której nacisk wywierany bywa, może być mniej lub więcej europejską, mniej lub więcej cywilizowaną, ale ostatecznie wpływy rządowe działają zawsze, gdy o przeprowadzenie planów rządowych idzie. Konstytucja serbska, jak i inne europejskie, zawiera paragraf o odpowiedzialności ministrów i daje rekojmię, iż minister, nadużywający swych przywilejów, może być posłany na ławę podsądnych; ale konstytucja nie pragnie, aby partja, przychodząca do steru rządu, pod świeżem wrażeniem przykrości, jakie przeszła w charakterze

FELKA.

NOWELA.

(Dalszy ciąg.)

5-go lutego.

Kochana mam!

Jestem ogromnie niewyspana, bom przez kilka nocny niewiele spała. Roboty mam niedużo, tylko strasznie pilna. Niech mi już mama daruje, że mało napiszę. Teraz to codziennie chodzimy sobie na spacer kawalek drogi, tak mniej więcej godzinę. Ja nie chciałam, ale on powiedział, że przecież to wszystko jedno, jakbym ja trochę dalej mieszkała. I rzeczywiście, mam, czy to nie wszystko jedno? Jakby magazyn był w Mokotowie, a nasz dom na Pradze, tobym musiała tak daleko chodzić. Więcem się już nie opierała, bo widziałam, że miał rację. Raz chciałam koniecznie do cukierka na czekoladę zaprosić. Mnie się bardzo chciało, ale się zaraz ogromnie obraziła i stanowczo powiedziałam, że nie pójdę. On mnie jeszcze długo prosił, ale jakim już raz powiedział, że nie, to nie. Widzi mama. Niech się już mama o mnie nie boi. Ja wiem, co wypada, a co nie wypada.

Niepotrzebniem, moja mam, ten Kurjer zaprenumerowała. Już teraz choć i nie mówimy czasem, ale nam i tak bardzo przyjemnie. On chodzi nie w tym płaszczu, tylko w palcie, więc mi zawsze rękę

podaje, a tak pod rękę to się zupełnie inaczej idzie. Idziemy nieraz, idziemy, i nie mówimy, i ja sobie myślę: pewnie się już zdziwił; więc zaraz na głos mówię tak naumyślnie: „może się wrócimy?” A on zawsze wtedy powiada: „e... nie jeszcze, chyba, że się pani śpieszy?” Ja niby mam robotę, ale co tam, moja mam. Przecież robota nie ucieknie i mogę w nocy trochę dłużej posiedzieć. We środę tośmy aż do 9-ej chodzili i on ciągle o tym składzie węgla mówił. Pani Skrodzka nie, mam, nie mówiła, bom powiedziała, że mnie u Zawadzkiej zatrzymali. Nawet mi herbatę w imbryku zostawiła.

O to chodzenie pod rękę już ja wiem, że się mama będzie na mnie gniewała. Ale kiedy, jak Bożię kocham, nie mogłam inaczej zrobić. Sama mama, jakby była na mojem miejscu, toby to samo zrobiła. Teraz tak ciągle ślizko, że jakim sie raz poślizgnęła, to gdyby nie on, byłabym na pewno nogę złamała. A chciałaby mama, żebym ja nogę złamała? Widzi mama. Więc jak już raz szłam pod rękę (a wtedy musiałam), to teraz wszystko jedno przecież. Niech się mama tylko tak dobrze nad tem namyśli, to się i mamie tak samo wyda.

Tego Kurjera to czytam codziennie, bo mi zał 40-tu groszy, ale od 1-go nie będę prenumerowała. Jeżeli on sam tak mnie ogromnie prosi, żebym z nim chodziła, to już najlepiej widać, że mu ze mną musi być przyjemnie. Ktoby mu to kazał, moja mam, tak po mnie ciągle przychodzić. Dzisiaj się w lustrze lepiej sobie przypatrzyłam i wcale nie widzę, żebym była taka znow bardzo brzydka. Romana może ładniejsza, ale za to ja mam lepszą figurę i o pół cala jestem wyższa. Zresztą to od gustu najczęściej zależy.

Czasem to nie wiem jaka brzydka lepiej się podobam, niż ładna.

Czekam bardzo niecierpliwie maminego listu. Teraz nie odpisałam zaraz, bo już mama wie, że nie miałam czasu.

Całuję mamę i ściskam.

Felka.

11-go lutego.

Kochana mam!

Tego, co mi mama pisze, to on do mnie wcale jeszcze nie mówił. Niby coś w tym rodzaju—to owszem, nawet kilka razy, ale tak, jak mama pisze, to nie. Ale niech się mama nie boi, to wszystko jedno, jakby już powiedział, bo ja się i tak domyślam, to po co ma mówić? Raz powiada: „jak sobie tylko skład węgla założę, to się zaraz ożenię, bobym sam nie dał sobie rady”. A potem na drugi dzień znow mówi: „jaką pani ma śliczną figurę, panno Felcjo! Zdaleka napatrzeć się nie mogę na panią”. A mnie się zaraz, jak na złość, nogi zaczęły płaść i utykałam co chwila. Różne takie rzeczy mówi. Nie, niech mama będzie zupełnie spokojna. Ale, ale, prawda! Raz mnie się pytał, czy ja się umiem gospodarstwem zająć. Ja niby jestem więcej od kroju, ale mu powiedziała, że tak trochę to potrafię. „Za to mama—mówię—to ogromna gospodyni”. A przecież to wszystko, mam, jedno, boby mama w razie czego przy nas mieszkała. Już więcej nie takiego nie pamiętam. Jakby tylko coś nowego było, zaraz mamie napiszę.

We czwartek ogromnie się wypytywał, gdzie ja do kościoła chodzę i na które nabożeństwo. Napewno mi się zdaje, że on chce przyjść także. Niby nic nie mó-

mniej szej sejmowej, miała natychmiast robić nieszkodliwą partję przeciwną przez godzenie bezpośrednio w jej przewrótce. Nie jest to intencja i treść wewnętrzna paragrafu o odpowiedzialności ministrów i w żadnym parlamencie Europy zachodniej nie wykwitły na niwie parlamentarizmu proces taki, jakiego widownią jest obecnie skuceczyna serbska, bo inaczej t. zw. rządu rządzący nie mogły. Bo w procesie b. gabinetu Avakumowicia dużo mówi się o zdradzie stanu i uzurpacji władzy, ale po za tem wszystkim kryje się chęć zemsty partyjnej i niedopuszczalność z parlamentarnego punktu widzenia zamiar obywatelnienia partji przeciwnej przez pozabawienie jej osobistości, u steru teje partji stojących.

Nie potrzeba zresztą zbyt daleko sięgać pamięcią, aby odnaleźć, iż i radykalni, gdy stali u steru władzy, dopuszczali się często „nadużyć”, jakie obecnie przewódzcom liberalów grożą sprawą gardłową. Bez wątpienia ministerjum Avakumowicia doprowadziło Serbję prawie do progą wojny domowej, ale i podczas rządów radykalnej partji postępowej ulice Belgradu zamieniono na obozy i szanie obłążnicze. Walki stronnice w Serbji odznaczały się zawsze namiętnem wielec traktowaniem ludzi i spraw i żadna chyba partja w tym kraju nie może się pochłubić, iż dochodziła do celu li tylko drogami idealnie legalnemi. W tym sensie i proces dzisiejszy przez obecnie straconych z piedestału liberalów mógłby być nazwany nadużyciem praw konstytucyjnych, i kto wie, czy pp. Avakumowicia, przyszedłszy znów do władzy, nie postawiliby z kolei przed sądem wszystkich mowców radykalnych, występujących w procesie, obecnym w roli oskarżycieli. Może właśnie dlatego, gdy ostateczne oskarżenie b. ministrów poddane było onegdaj pod głosowanie skuceczyny, dzisiejsi ministrowie wstrzymali się od głosowania? Kto wie, czy nie wstrzymywali się zaś od składania głosów w uznaniu zasady: *Hodie mihi, cras tibi?* Już samo pozabawienie władzy i stracenie do rządu stronnictwa podźrędnego jest karą dla liberalów za zbyt gorące i absolutne rządy za rejencji Risticza i Belimarkowicza. Ztąd właśnie przez poważniejsze koła serbskie nader przychylnie spotykane są pogłoski, iż wraże odesłania b. ministrów do sądów zwyczajnych, a dalej w razie skazania przez też sądy b. gabinetu Avakumowicia, król Aleksander skorzysta ze swego przywileju monarszego i dekret ulaskawienia podpisze.

Przywódcą opozycji angielskiej, Balfour, b. sekretarz stanu dla Irlandji, ogłosił w *Pall-Mall* ciekawy artykuł, który następnie ustnemi wywodami uzasadniał na bankiecie „Union-klubu”. Argumenty Balfoura są o tyle charakterystyczne, iż przypadają na chwilę kończących się rozpraw nad bilem irlandzkim w izbie gmin. „Sprzymierzeńcy Gładstone’a” mówi b. sekretarz stanu do spraw irlandzkich—uważają za nieulegające sporom dwa mniemanie, które po bliższem poznaniu poczytane być winny za nieprawdziwe i niezgodne z historją. Mówią naprzód, iż Anglja powinna dać Irlandji zadosyćuczynienie za całą przeszłość, następnie zaś twierdzą, iż Anglja powinna dać Irlandji *home-rule*, bo większość mieszkańców Zielonej Wyspy pragnie samorządu. Chociażbyśmy nawet przyjęli dwa te twierdzenia w zasadzie, wpływa z nich jedynie, iż Anglja powinna na przy-

szłość być sprawiedliwszą w stosunku do Irlandji, bynajmniej jednak nie wypływa, że należy dać Irlandji *home-rule*. Zasada, iż większość powinna panować, jest słuszną, gdy bywa stosowaną w sprawach konstytucyjnych, nie może być jednak tolerowaną tam, gdzie owa większość nie ma za sobą nic, oprócz dążności separatystycznych. Jeżeli pod słowem „większość” uważać należy większość w każdej prowincji, to oprócz Irlandji, Anglja musiałaby obdarzyć *home-rule* każdą bez wyjątku kolonję. Byliśmy względem Irlandji ongi niesprawiedliwi, nie bądźmy teraz niesprawiedliwi i nie dawajmy jej samorządu, który do niczego nie doprowadzi”. Kończy rzecz swoją p. Balfour prorocetwem, iż niezadługo już polityka Gładstone’a zbankrutuje i unjoniści obejmą władzę bez współzawodnictwa.
J. R.

Głosy publiczne.

Dla kapitalistów.

Szanowny redaktorze!

W pismach naszych spotykamy tak rzadko projekty donioślejszego znaczenia, że zadziwił mnie prosto list p. Lohmana z Czupachówki, pomieszczony w nrze 193-im *Kurjera*.

List to króciuchny—dlatego też pewnie zamieściłicie go w rubryce bardzo pospolitej—ale treść warta miejsca naczelnego i to nie w jednym numerze bodaj.

Dziś, gdy z jednej strony kapitały szukać muszą lokacji w papierach bardzo nisko procentujących, a z drugiej podaż majątków ziemskich jest nadmierna tylko skutkiem braku kapitałów, które się od niej odwróciły, dziś sprawa, poruszona przez p. Lohmana, jest stanowczo najważniejsza.

Zawiazanie towarzystwa akcyjnego czy udziałowego w celu skupowania majątków ziemskich, bądź wystawianych na sprzedaż przez Tow. kred., bądź z wolnej ręki, dla lokujących w przedsiębiorstwo to kapitały przedstawiałoby nietylko absolutną dla tych ostatnich pewność, ale nadto zapewniałoby wysokie (po 2—3 latach) odsetki.

Nie tu miejsce rozbiierać bliżej ekonomiczne znaczenie podobnej instytucji, chcę tylko do listu p. Lohmana dodać kilka słów, które może zwróca na się uwagę i wywołają szerszą w tej sprawie dyskusję. Panuje w sprawach pewnych przekonanie, że majątki ziemskie nie mogą dawać dochodu. Jest to absurd. Bywa tak istotnie wówczas, gdy ziemia została przecięcona, albo gdy nadmierne długi krepują swobodę ruchów właściciela. Często też fatalna administracja prowadzi do ruiny. Pamiętajmy jednak, że praktykowana podobna gospodarka w przemyśle i handlu doprowadziłaby do likwidacji w przeciagu czasu nierównie krótszym, niż to się dzieje na wsi.

Majątek ziemski w dobrej glebie, nie zadrogo kupiony i dobrze administrowany, zawsze, pomimo wszystko, dochód dawać będzie i w wartości wzrastać musi. Towarzystwo zaś, o jakim myśli pan L., kupowałoby tylko na warunkach korzystnych, miałoby dostatek kapitału i administrowało, tak przynajmniej przypuszczać należy, dobrze.

Wobec tego procenty od kapitału byłyby zape-

wnione. Podniosłyby je jeszcze znacznie zyski, o trzymywane z odprzedaży majątków, parcelacyj itp. Tym, którzy chcieliby utrzymywać, że podobne spółkwe gospodarowanie jest niemożliwe w praktyce, odpowiem, że istnieją w lubelskiem dwie spółki od lat 20-tu, posiadające 600 włók ziemi, no i prosperują wyborne. Udziały pierwotne po 2,250 rs. znajdowały nabywców po 10, 15 i 20,000 rs. Pomimo takich cen, współwłaściciele dzisiejsi mają procenty, którychby pozazdrościli posiadacze niejednych akcji przedsiębiorstw przemysłowych, pierwotny zaś o ile wiem, jeden jedyny właściciel, odbiera w rok więcej procentu, niż włożył kapitału. To chyba argument najwymowniejszy „dla kapitalistów”.

A teraz pytanie: czy znajdują się ludzie zdolni i energiczni do prowadzenia podobnego przedsiębiorstwa?

Otóż ludzi takich mamy pod ręką. Dowiedli oni już czynami, że posiadają talenty organizowania i administrowania podobnych przedsiębiorstw. Dla tak ważnej sprawy nie wahałby się oni poświęcić.
F. B.

Echa letnie.

(Korespondencja własna *Kurjera Warszawskiego*)

Wörishofen w lipcu.

Wobec wzrastającego zainteresowania się systemem kuracji wodnej ks. Knoppa, wobec nadto braku dokładniejszych wskazówek co do pobytu na miejscu, nie od rzeczy będzie zacząć niniejszą korespondencję od informacji.

Droga do Wörishofen najkrótszą jest na Wiedeń, Salzburg, Monachjum, Buchloe, Türekheim. Najtańiej wyjechać można z Warszawy o godz. 5-ej m. 40 rano, a wówczas przyjeżdża się do Wiednia nazajutrz o godzinie 5-ej m. 5 rano, a po przejechaniu na dworzec zachodni (Westbahnhof) wyruszyć można w dalszą drogę pociągiem, wychodzącym z Wiednia o godzinie 9-ej m. 50, stając się zaś w Salzburgu o godzinie 9-ej m. 15 wieczorem.

Tu komora bawarska. Pragnącyjechać bez zbytniego znużenia najlepiej zrobią, gdy w Salzburgu poczekażą do godziny 2-ej rano. Sala na dworcu są przez całą noc otwarte. W Monachjum staje pociąg na dworcu centralnym o godzinie 8 m. 3 rano; dalej wyjechać można o godzinie 8-ej m. 43. Gdy się wsiadło we właściwy wagon w Monachjum, nie ma potrzeby przesiadania się w Buchloe. W Türekheim staje pociąg o godzinie 11-ej m. 10. Cała więc podróż bez przestanków trwa 53 godziny. Bilet III-iej klasy z Trzebini do Salzburga kosztuje 7 fl. 32 c. = 5 rs. 68 kop.; z Salzburga do Türekheim 8 m. 5 f. = 3 rs. 75 kop.

Krótszą co do czasu (36½ godzin), ale o wiele droższą jest następująca marszruta: wyjazd z Warszawy pociągiem kurjerskim o godz. 10 m. 5 wiecz.; przyjazd do Wiednia nazajutrz o godzinie 4-ej m. 9 po południu; wyjazd o godz. 8-ej m. 20 wieczorem; przyjazd do Salzburga o godz. 3-ej m. 5, wyjazd o godz. 3-ej m. 20 rano; przyjazd do Monachjum o godz. 6-ej m. 55, wyjazd o godzinie 8-ej m. 43 rano; przyjazd do Buchloe o godz. 10-ej m. 45, wyjazd o godz. 10-ej

Teraz to zupełnie inne noszą: taki zwyczajny tytuł, sznelowemi kółkami nakrapiany. Taką sobie też wczoraj kupiłam i zaraz na niedzielę wezmę. Chciałam zaraz wczoraj włożyć i długo się wahałam, ale już wolę, żeby na niedzielę była świeższa. A takiej nie można odprasować, bo się zaraz sznelka poogniecie.

Jakem kupowała, to mi ta żydówka powiedziała, że mam bardzo białą cerę i że te czarne kółka będą ślicznie na mojej twarzy wyglądały. Ogromnie jest ciekawa, co on też powie?

Kupiłam sobie takie dwa skrzydełka do czapk i sama je przypnę. Tamte pompony już były strasznie zniszczone, moja mamę; w żaden sposób nie mogłam ich dłużej nosić. Wreszcie to nie taki zuowu bardzo wielki zbytek, bo już sobie za to nie do kapelusza nie kupię, tylko temi skrzydełkami ubiorę. A czy miesiąc wcześniej, czy później, to zupełnie wszystko jedno. Przynajmniej sobie w sobotę, żebym miała do kościoła. Wszysey będą myśleli, że to za pełnie nowa czapka. Już ja tak potrafię zrobić.

Niech się tam mama pomodli, moja mamę, żeby była pogoda w niedzielę. Czasem, wie mamę, to jakby na złosć: całuteńki tydzień pogoda prześlizgnie, kiedy trzeba w pracowni siedzieć, a jak przyjdzie niedziela, to deszcz i deszcz, albo śnieg aż się na plac zbiera. Czeka się tej niedzieli, czeka — a tu masz niedzielę! Niech się mama pomodli, moja mamę.

Felka.

P. S. Czy mama zauważyła to we wtorek b. akurat miesiąc, jakieśmy

(D. c. n.)

Dąbrowski.

wił, ale ja się od razu domyśliłam; a więc wszystko tak nieznacznie opowiedziałam, o której godzinie, z której strony kościoła i pod jakim ołtarzem. Bo mógłby mnie jeszcze nie znaleźć i jabym sobie darować tego nie mogła. Nie wiem tylko, jakby tu z Romaną zrobić, żeby ze mną nie poszła. Trochę ja gardło boli, ale do niedzieli pewnie wyzdrowieje.

Przecież to nie złego, mamę, że on po mnie do kościoła przyjdzie. Ja jemu zupełnie nie pozwalałam. Jak mnie się pytał, to nie mogła skłamać. Przypomina mama sobie, jak mi mama raz mówiła, że ja czasem niepotrzebnie kłamię? To już bardzo dawno, mama pewnie zapomniiała, ale ja pamiętam. Więć mi to zaraz na myśl przyszło i musiałam mu prawdę powiedzieć. Wreszcie przecież kościół to dla każdego otwarty. Widzi mama, to nawet i bardzo dobrze, że on do kościoła pójdzie. Mama mnie zawsze przestrzega, żebym regularnie chodziła, więc i on powinien. A czy do św. Krzyża, czy do jakiego innego, to zupełnie wszystko jedno. I mamie także powinno być wszystko jedno, bo przecież tam bardzo dużo rozmaitych panów przychodzi i nie mi się dotąd nie zrobiło. Najwyżej mu się tylko uklonię, a jeżeli mnie do domu odprowadzi (co jeszcze nie napewno), to przecież to zupełnie to samo, jakby mnie przypadkiem na ulicy spotkał. Niech się już mama nie gniewa, moja mamę złota, bo mnieby okropnie było przykro. A wreszcie, kto wie, może jeszcze nie przyjdzie, toby się mama napróżno na mnie gniewała. To nawet bardzo możliwe, że nie przyjdzie, bom ja mu tylko tak niby nie chcąc o tem powiedziały.

Tylko co Romana wróciła od doktora. Taka zachrypnieta, wie mamę, że pewnie z tydzień z domu

nie wyjdzie. Ogromnie mi jej żal. Do kościoła to już naturalnie, że nie pójdzie. Wreszcie nie wiem, może się i wyleczy jako.

Wczoraj mi opowiadała, że jak miała piętnaście lat, to tylko o księciu myślała, jak dwadzieścia — to o hrabim, a teraz to powiada, żeby chciała iść albo za barona, albo za inżyniera. Baron—to nie, ale jaki inżynier, kto wie, może się jej i trafi. Mnie się zdaje, mamę, że urzędnik albo taki, co maskład węgli, to nie a nie jest gorszy od inżyniera, prawda mamę? Przynajmniej dla mnie niema żadnej różnicy.

Tak tej niedzieli czekam, jakby nie wiem czego. Że też to tylko jedna jest niedziela w tygodniu! Jakby było dwie, toby było daleko lepiej. Ogromna szkoda, że Pan Bóg tak nie zrobił. Coby to komu szkodziło? Ja się nie skarżę, mnie jest bardzo dobrze i roboty mam ciągle dużo, ale tak sobie często myślę, że jakby już we czwartek była niedziela, toby zamiast środy była sobota, a ja bardzo sobotę lubię, szczególnie wieczór. A najlepiej toby już tak było, żeby w jedną niedzielę nie można było tylko w magazynie nie robić, a w domu żeby można, a dopiero w drugą ani w domu, ani w magazynie. Zarazbym więcej roboty przyjęła, bo mi będą buciki i nowy kapelusz na wiosnę potrzebne.

Teraz choć mam robotę, ale mi pieniędzy ciągle brakuje. Dawniej mi wystarczało, a teraz nie, i sama nie wiem dlaczego, bo nie takiego ważnego nie kupuję. Tylko woalkę mam nową. Tamta już mi się w jednym miejscu trochę naddarła i choć nie było niby widać, ale zawsze się bałam. Wreszcie i z mody wyszła. Będę ją nosiła tylko rano i jak na obiad ide.

m. 53; przyjazd do Türkheim o godzinie 11-ej m. 10 przed południem. Dopiero od Monachjum idzie trzecia klasa.

Na dworcu w Türkheimie czekają omnibusy hotelowe i powozy z Würishofen. Najlepiej zajechać do hotelu na razie, a potem szukać mieszkania prywatnego. Pakunków brać należy jaknajmniej, gdyż przy taryfie strefowej bezpłatnych bagaży niema, a opłata jest wysoka.

Hotele, które polecić mogę, są: Urban, Stadt München, Luitpold.

Po przybyciu do Würishofen należy udać się do biura „Stowarzyszenia Kneippa” (w ulicy za kościołem), gdzie za opłatą 2-ch marek wydają książeczkę, bez której niema wstępu do ks. Kneippa. Z tą książeczką przybysz udać się winien do kurhauzu, pomiędzy godzinami 1½—4 po południu, aby otrzymać przepis używania kąpeli. W kurhauzie przebywają wciąż stręczyciele mieszkań prywatnych. Pokój z całodziennem życiem kosztuje mniej więcej od 4—5½ marek dziennie.

W prywatnych zakładach kąpielowych Kreutzera i Gernmillera opłata za abonament na 14 kąpeli wynosi 2—3 marek, stosownie do tego, czy chory żąda gabinetu do rozbierania się, czy też obywa się bez tegoż gabinetu. Praktycznijszym jest branie abonamentu bez gabinetu, na ten ostatni bowiem często oczekiwać trzeba, a przed kneippowską kąpielą ochładzać się nie wolno.

Najbardziej ożywiony sezon rozpoczyna się obecnie. Bawi tu już około 1800 osób, węgry, francuzów, polaków, angiłków, amerykanów, szwedów. Na przyjęcia do Kneippa trudno się docisnąć, szczególnie po święcie, gdyż w niedzielę i święta twórca metody z Würishofen nie przyniję. Od godziny 1½ do 4-ej po 300 osób szuka porady. Konsultacje też trwają zazwyczaj krótko.

Nadzieja, że się jedzie do Würishofen, aby się oddać Kneippowi w wyłączną opiekę, staje się złudzeniem od pierwszego zaraz dnia. Są wprawdzie oddzielne przyjęcia za opłatą 3 marek, ale te trwają tylko godzinę dziennie, tak, iż dotrzeć się niepodobna. To tylko zyskuje się w porównaniu z innymi zakładami leczniczymi systemem Kneippa, iż w Würishofen kuracja hydropatyczna, a mianowicie t. zw. polewania, odbywają się prawidłowiej. Sam ks. Kneipp zwykł często mawiać:

— Zwiadałem wiele zakładów hydropatycznych, ale ani jednego kneippowskiego nie znalazłem.

Natychmiast po przybyciu do Würishofen odbywa się zmiana kostjumy: na nogi przybysz wsuwa sandały, na siebie przywdziewa grubą koszulę lnianą. Niema więc po co zabierać z sobą wiele bielizny, a tem więcej ubrania. Wszyscy tu chodzą w kostjumach niezmiernie pierwotnych, a nikt się nie stroi, bo zebrań prawie że niema. Czasem tylko monotone rozewnie koncert w ogródku.

A więc nudy nie do wytrzymania panują w Würishofen? Wcale nie. Kuracja tak wiele czasu zajmuje (dwa polewania dziennie, wieczorem spacer bosy, brodenie w wodzie), że niema czasu na nudy.

W zakładzie i okolicach najrozmaitszego rodzaju chorych spotkać można; są tu i nerwowi, i paralitycy, i cierpiący na żółtek, a nawet niemal ociemniali, którzy po wielu bezowocnych próbach w wielu badach szukają ratunku w Würishofen. Jakoż kuracja kneippowska wywiera skutki nie do uwierzenia. Bez wątpienia, obok kuracji wpływa na chorych wielele dodatnio i czyste powietrze wyżyny bawarskiej, wyniesionej na 700 przeszło metrów nad poziom morza. Uspakajająco też niezmiernie działa spokój niczem niezakłócony, którego pacjenci zrazu się obawiają, a potem za nim tęsknią.

Ze ks. Kneipp nie zajmuje się każdym chorym z osobna, nie dziwnego. Toć to staruszek 73-letni, zajęty od 3½ rano do 6-tej wieczorem, z półgodzienną przerwą. Gdy znużenie jest zbyt silnem, wychodzi podczas przyjęcia w kurhauzie na kilkanaście minut, bierze polewanie górne lub dolne, jakie uważa za stosowniejsze w danej chwili i powraca do pracy. Jak sam twierdzi, tylko posilne a umiarkowane pożywienie i czysta woda dają mu dostateczne siły do ogromnej pracy.

Dwa sprawozdania.

Teatry lwowski i krakowski ogłosiły świeżo drukiem sprawozdania swoje z ubiegłego sezonu, których streszczenie, jak co roku, zestawiamy poniżej.

Sezon ubiegły teatru krakowskiego trwał niezwykle długo, bo aż 10 miesięcy, począwszy od d. 1-go września r. z. do 30-go czerwca r. b.; dano przedstawień 192. Dzieł scenicznych odegrano w powyższym czasie 104: oryginalnych 69, tłumaczonych 35, a w tem: tragedj 5, dramatów 20, komedj 67 i sztuk ludowych 12.

Po raz pierwszy wystawiono 34 sztuki, a między niemi oryginalnych 27 i tłumaczonych 7. Powtórzono lub wznowiono 70: oryginalnych 42 i tłumaczonych 28.

Ciekawe jest obliczenie, ile razy występowali artyści w ubiegłym sezonie: Antoniewski 107 razy, Barki 75, Dorowski 102, Feliksiewicz 100, Grodzka 38, Janikowski 134, Jejde 97, Kałużyńska 89, Kozmin 99, Niedzielski 95, Nawrocka 69, Ruskowski 116, Rygier 86, Sobiesław 115, Solski 142, Siemaszko 143, Śliwiński 147, Stempowski 109, Trapszówna 95, Winiarska 81, Werner 122, Wojnowska 122, Wolska 119, Wójcicki 85, Wójcicka 85, Wajdowska 38 razy.

Gościnnie występowali: Rapaćki 6 razy, Frenkiel 5, Żelazowski 10, Irena Trapszówna 14, Felicja Stachowiczówna 8, Sara Bernhardt raz.

Przedstawię „Dioramy” było 6. Benefisów 15. Na cele dobroczynne 5 przedstawień. Debiutowali na próbie: Nawrocka 2 razy (angażowana), Sumpergraz, Wachtłówna 3 razy, Talko raz, Nowina raz, Szeniówówna 2 razy, Ordynski raz (angażowany w.), Norbertówna raz, Juljański trzy razy, Lisiński raz.

Prób sceniczych i czytanych odbyło się 428. Cały personel teatralny wraz ze służbą i pomocnikami składał się z 64 osób.

Orkiestra wojskowa osób 32.

Sprawozdanie dyrekcji teatru hr. Skarbka obejmuje czas od d. 4-go października 1892-go r. do d. 30-go maja r. b. i rozpada się na dwa działy: 1) dramatu; 2) opery i operetki.

W okresie tym przypadło: a) na dramat i komedję przedstawień 146; b) na operę przedstawień 64; c) na operetkę przedstawień 64; d) na występy artystów obcych itd. przedstawień 6.

W dziale dramatu i komedji przedstawiono sztuk 75, z czego przypada na utwory oryginalne sztuk 43, na utwory autorów obcych sztuk 32.

Dramatów przedstawiono 25, komedj 50.

Sztuk nowych przedstawiono w tym czasie 21, a to: oryginalnych 12, tłumaczonych 9. Wznowiono zaś sztuk 19, a mianowicie: 9 oryginalnych, a 10 tłumaczonych. W ciągu więc każdego miesiąca wystawiono średnio 5 sztuk bądź to nowych, bądź wznowionych.

Z poprzedniego sezonu powtórzono sztuk 36, a to 23 oryginalnych, a 13 tłumaczonych.

Sztukom oryginalnym poświęcono przedstawień 92, sztukom autorów obcych 54.

Z artystów, wchodzących w skład dramatu i komedji, wystąpili pp.: Bogusławska 17 razy, Chmieleński 79, Chmieleńska 12, Cichocka 70, Czapliska 57, Chądzyński 41, Dembicki 86, Dzirytówna 29, Feldman 89, Fiszer 66, Gostyńska 69, German 49, Hierowski 89, Kliszewski 73, Kiernicki 74, Otrembowa 50, Pankiewicz 45, Praun 30, Rybicka 54, Stachowicz 82, Sznage 43, Stępniewska 3, Stróżewski 103, Szobert 61, Trapszo 108, Walewski 81, Woleński 85, Wysocki 64, Zawadzki 34, Zboński 114, Żelazowska 63, Żelazowski 74.

Gościnnie występowali: Sarah Bernhardt 2 razy, Rapaćki 7.

W dziale opery dano przedstawień 64, a wystawiono oper 18, w tem zaś dwie nowe opery.

W dziale operetki wystawiono operetek 18 na 64 przedstawień. Nowych wprowadzono 5.

W dziale opery i operetki wystąpili pp.: Bogucki 60 razy, Bernhard 52, Bellincioni 24, Biondelli 28, Gasiński 106, Jerzyna 51, Jeromin 42, Kasprończowa 128, Kiczman 102, Kliszewska 36, Karpiński 3, Laskowski 51, Łomiński 123, Myszowski 70, Olszański 78, Pawlików 17, Radwan 105, Skalski 62, Skalska 70, Taborski 41, Zegarkowski 56.

Debiutowali: Kruszelnicka 3 razy, Górski raz, Szymański raz.

Personel teatralny składa się: dramat i komedja osób 35, opera i operetka 22, chór żeński 25, chór męski 21, orkiestra 36, służba 38, administracja 13, razem osób 190.

W ciągu minionego sezonu salę teatralną kosztem miasta odnowiono, a w marcu r. b. zaprowadziła dyrekcja w całym budynku własnym kosztem światło elektryczne.

(=)

Wiadomości bieżące.

= *Birż. wied.* donoszą, iż zorganizowana przy ministerjum finansów pod przewodnictwem dyrektora departamentu handlu i rękodziel rz. r. st. W. I. Kowalewskiego komisja specjalna do opracowania zasad rejestru firmowego rozpoczyna znowu swoje czynności w połowie sierpnia. Punktem wyjścia w pracach komisji będzie prawo niemieckie o rejestrze firmowym.

= Według informacji dzienników petersburskich, komisja sekretarza stanu K. K. Grota, pracująca nad uregulowaniem dobroczynności publicznej, zrobiła obecnie przerwę w swych zajęciach do drugiej połowy sierpnia. Około tego czasu zajęcia komisji zostaną ukończone, ustawa bowiem, obejmująca nową organizację dobroczynności publicznej, została już wypracowana, i pozostaje ją tylko odczytać na ogólnem zebraniu komisji. Projekt, będący dziełem komisji, za pośrednictwem ministerjum spraw we-

wewnętrznych wejdzie do rady państwa w drodze prawodawczej.

= *Petersb. wied.* donoszą, iż w r. b. do Akademii wojskowo-lekarskiej w Petersburgu będą przyjęci tylko kandydaci, mający średnio czwórkę ze wszystkich przedmiotów na świadectwach szkolnych. Żydzi zupełnie nie będą przyjmowani.

= W sprawie traktatu handlowego z Austrią *Grażdanin* dowiaduje się, że rokowania są na ukończeniu i przebieg ich jest bardzo pomyślny. Co się tyczy układu z Niemcami, *Now. wr.* podaje taką informację: Obecnie spodziewać się można, że rokowania z Niemcami w sprawie konwencji handlowej wejdą w pomyślną fazę. W Berlinie ma być zwołana konferencja, złożona z przedstawicieli obu państw, celem ostatecznego omówienia warunków traktatu.

= Ministerjum komunikacji wydało rozporządzenie, aby napisy w języku niemieckim, znajdujące się na stacjach pasażerskich na kolejach: rysko-dźwińskiej, rysko-bolderawskiej, dźwińsko-witebskiej i rysko-tukumskiej, zostały skasowane i zastąpione napisami w języku ruskim.

= Dowiadujemy się, iż p. minister finansów dla pracujących w Banku państwa zatwierdził już tantjemę za rok ubiegły, i że wypłata tej tantjemę w kantorze warszawskim nastąpi w drugiej połowie przyszłego tygodnia.

= Departament handlu i rękodziel otrzymał wiadomość, że w Londynie w d. 25-ym października urządzona będzie wystawa międzynarodowa i konkurs wzorów produkcji przemysłowej. W umieszczeniu okazów z Rosji pośredniczy jeneralny komisarz działu francuskiego, Benneteau, który też udziela wszelkich informacji (21 Maud Grove Fulham Road, London, S. W. England).

= Główny zarząd poczt i telegrafów donosi, iż otwarte zostały nowe oddziały pocztowe: w m. Wieszniów, w gub. wileńskiej, i Wielkie Brzostowice w gub. grodzieńskiej.

= Dla wykupienia nowych numerów dorozkarskich oznaczono d. 27-y sierpnia jako ostateczny termin, po którego upływie dorozkom ze starymi numerami kursowanie po mieście będzie zabronione.

= W dzisiejszej *Gaz. polic.* zamieszczono, co następuje: „Pozostający pod dozorem policji w powiecie sochaczewskim Roman Kurowski za bójki i opór policji, okazany przy zatrzymaniu, na mocy postanowienia JE. Jenerał-gubernatora warszawskiego, stosownie do prawa z d. 20-go września 1876-go r., został skazany na zamknięcie w więzieniu w ciągu sześciu miesięcy.”

= Na ulicy Marszałkowskiej pomiędzy Nowowiejską a rogatkami mokotowskimi, z powodu przedłużenia kolektora kanalizacyjnego B do ulicy Bagatela, ruch tramwajowy na linii Mokotów—plac Zamkowy odbywać się będzie po jednej, prawej parze szyn, idąc od dworca wiedeńskiego. Dla utrzymania tedy nieprzerwanej komunikacji wzdłuż tej linii zbudowano zwrotnice do wymijania się wagonów.

= Większość właścicieli domów nowoskanalizowanych, oprócz kranu wodociągowego do polewania ulicy, umieszczonego we frontowej ścianie domu, urządziła podobne krany wewnątrz dziedzińców w celu bezpieczeństwa od pożaru. Jest to pomyśl bardzo praktyczny, gdyż przy pomocy gumowego węża silny strumień wody może ugasić płomień, szerzące się wewnątrz domu przed przybyciem straży ogniovej. Jak wyjaśniono, urządzenie takich kranów na zewnątrz domów nie jest obowiązkowe, jeżeli wszakże istnieje kran, może być umieszczony w ścianie domu, nie zaś na chodniku.

= Dotychczas materiały, potrzebne do utrzymania w porządku, ogrzewania i oświetlania gmachów miejskich, oraz utrzymania w ruchu wodociągów i kanałów, nabywane były częściowo u rozmaitych dostawców i po różnych cenach. Ten sposób postępowania okazuje się z wielu względów niedogodnym, pociąga bowiem za sobą niepotrzebną korespondencję, a kupno częściowe wypada zazwyczaj drożej. Wszystkie te niedogodności dałyby się usunąć przez oddanie dostaw dla miasta kontraktowym dostawcom po cenach z góry ustanowionych. W tym celu, jak donosi *Warsz. Dniem.*, polecono naczelnikom wydziałów magistratu, oraz zarządzającym oddzielnymi częściami, aby na dzień 2-gi sierpnia przygotowali wykazy, wyluszczające potrzebną na ciąg całego roku dla każdego z wydziałów i biur ilość każdego materiału, których kupno dotychczas uskuteczniały osobno.

= Z powodu poruszonej w radzie miejskiej dobroczynności publicznej sprawy kupna posesji, mieszczącej obecnie szpital zapasowy, chwilowo zajęty przez chorych zaraźliwych, w celu urządzenia i powiększenia tamże stałego szpitala zapasowego, wyznaczono

pod przewodnictwem t. r. Wilujewa komisję ze współudziałem rz. r. st. Waraksina i rz. r. st. Nowakowskiego, członka rady miejskiej, której powierzono ułożenie warunków, na jakich posesja przejść ma za przysługującym rokiem na własność zakładów dobroczynnych.

= Wobec mającego wkrótce nastąpić przejścia kolei donieckiej na rzecz skarbu, wszystkie zobowiązania i należności rzeczonych kolei z polecenia pana ministra komunikacji regulowane i przyjmowane będą albo w Moskwie—w kasie gubernialnej moskiewskiej, do depozytu zarządu kolei skarbowych, albo w Ługańsku—w kasie powiatowej ługańskiej, do depozytu naczelnika kolei ekatarynowskiej.

= Od d. 1-go sierpnia koleje: wiedeńska, dąbrowska i fabryczno-lódzka w bezpośredniej komunikacji z kolejami III-jej grupy zmieniają dotychczas obowiązującą w tym kierunku taryfę i stosować będą taryfę kolei III-jej grupy. W komunikacji zaś pomiędzy sobą, oraz z kolejami: terespolską, brzesko-chelmską i siedlecko-małańską, tudzież z nadwiślańską taryfą dotychczas przyjętą pozostaje bez zmiany.

= Inżynierem-instruktorzem wydziału mechanicznego na kolei terespolskiej na miejsce inżyniera Obrębskiego, obejmującego inne stanowisko, mianowano inżyniera Jeziorańskiego, dotychczasowego pomocnika naczelnika składu stacji Praga.

= Do składu zarządu akcyjnego Towarzystwa majznerowskich fabryk cukru wszedł p. Paweł Majzner.

= Komitet opieki nad plantacjami miejskimi zawiesił na czas miesięcy letnich swoje posiedzenia, a prezes komitetu, dr. Karol Jurkiewicz, wyjechał do Ojcowa.

= P. Kazimierz Podsekowski mianowany został naczelnikiem agentury handlowej kolei moskiewskokazańskiej w Moskwie, na miejsce p. I. Sabaniewa.

= W dniu wczorajszym wyjechali z Warszawy: rz. r. st. hr. Hendrykow i główny intendent generała Skwarcow do Petersburga i członek rady miejskiej dobroczynności publicznej rz. r. st. Ustimowicz do Jałty; przyjechał zaś prezes departamentu warszawskiej izby sądowej rz. r. st. Rogoziński z zagranicy.

= Z teatru i muzyki.

* W obu teatrach dziś premjery.

Teatr Letni w ogrodzie Saskim występuje z komedią „Andrea” Wiktoryna Sardou, Nowy zaś przy ulicy Królewskiej z krotoczwiałą „Porwanie Sabinki” Leona Gondillota.

Po „Porwaniu” odtączone ma być divertissement baletowy, składający się: z bolera, czardasza i mazura.

Dzisiejsze premjery teatrów Letniego i Nowego powtórzone będą jutro.

* Obowiązki prezesa dyrekcji teatrów na czas nieobecności pułkownika Karandziejewa, który udał się za granicę, pełni p. wiceprezes teatrów, r. st. Folland.

* Wczorajszego wieczora znajdowało się osób w teatrach: Wielkim (widowisko zawieszono), Letnim 371, Nowym 293; w teatrzyku Eldorado 166, na koncercie orkiestry holenderskiej w Dolinie Szwajcarskiej 210; na wystawie muzeum rzemieślniczego 52.

= Poniedziałkowy.

Miłośników Wagnera i Liszta ucieszy zapewne program poniedziałkowego koncertu w Dolinie Szwajcarskiej, złożony z samych tylko dzieł dwóch tych mistrzów.

Z dzieł Wagnera figurują w nim „Meistersingery”, „Parsifal”, „Rienzi”, „Tannhäuser”; Liszta zaś reprezentują dwie rapsodje, marsz Rakoczy i kilka innych utworów.

= Kolonje letnie.

Ostatnie dwie grupy dzieci drugiego sezonu wyprawiono w tych dniach na wieś.

We czwartek wyjechali chłopcy w liczbie 40-tu do Stasinieka, wczoraj zaś 30 dziewczynek do Ługowa.

Od początku letniego sezonu do obecnej chwili wyprawiono na kolonje ogółem 833 dzieci.

Jedną z dziewczynek, bawiących w Lesznie, odwozła do rodziców, z powodu zapadnięcia na chorobę gorączkową.

Celem przedsięwzięcia środków zapobiegawczych przeciwko dalszemu zapadaniu dzieci, udał się do Leszna delegat tamtejszej kolonji, dr. Rabek.

W ostatnich czasach złożono następujące ofiary na ręce skarbnika kolonji letnich:

Dr. Ludwik Biberstein 5 rs., Tuszański za pośrednictwem redakcji *Roli* 10, dla kolonji chrześcijańskich za pośrednictwem redakcji *Wieczorów rodzinnych* 17 rs., Strumiło 10 rs., Tawlikowski 5 rs., Piltzowa 5 rs. (trzy ostatnie ofiary za pośrednictwem redakcji *Słowa*), Fr. Robertson 10 rs., z redakcji *Przyjaźniela dzieci* 5 rs. 50 kop., Konstancy Truszyński 10 rs., Maurycowa Frenklowa 20 rs., ks. N. N.

w Iwangrodzie 3 rs., Kiesewetter 1 rs., urzędnicy kolejowi w Iwangrodzie 1 rs. 30 kop., G. S. 3 rs.

Nadto p. Aniela Szycowa złożyła materiał na sukienkę, a mała Maniusia 2 pilki.

= Produkcja węgla.

Inżynier Choroszewski w *Przeglądzie technicznym* zamieszcza sprawozdanie o eksploatacji węgla w kopalniach naszych za r. 1892-gi, z którego podajemy tu kilka ciekawszych danych.

W roku sprawozdawczym czynnych było kopalni 21, z których 19 eksploatowały węgiel kamienny, a 2 węgiel brunatny.

Podajemy je tu w kolejnym porządku według ilości wydobytego węgla.

Pierwsze miejsce zajmują tu kopalnie Towarzystwa górniczego sosnowickiego (dawniej G. Kramsty) „Jerzy” i „Ignacy”, które, przy 29-iu maszynach i 2658-iu pracownikach, wyprodukowały 58,351,819 pudów węgla, czyli o 7,135,856 pudów więcej, niż w roku poprzednim.

Kopalnie dąbrowskie „Paryż” i „Koszelew”, dzierżawione przez Towarzystwo francusko-włoskie, przy 25-iu maszynach i 2,118-tu ludziach, wydobyły węgla 31,953,758 pudów węgla, t. j. w porównaniu z rokiem poprzednim mniej o 368,055 pudów.

Kopalnie sieleckie „Fanny”, „Joanna” i „Andrzej” Towarzystwa hr. Renarda, z pomocą 48 maszyn i 1,403 ludzi, wyprodukowały węgla 24,667,839 pudów, czyli w porównaniu z poprzednim rokiem zwiększyły produkcję o 7,105,513 pudów.

Kopalnie „Feliks” i „Kazimierz” warszawskiego Towarzystwa, przy 27-iu maszynach i 1,628-iu ludziach, dostarczyły 23,684,195 pudów węgla, t. j. o 1,526,209 więcej, niż w r. 1891-ym

Kopalnia „Saturn” ks. Hohenlohe, przy 9-iu maszynach i 939-iu ludziach, wyprodukowała 11,957,112 pud. węgla, t. j. więcej niż w r. 1891-ym o 7,582,739.

Kopalnie Towarzystwa czeladzkiego „Michał” i „Ernest” z 10 maszynami i przy 390 ludziach wydały 7,911,720 pudów, czyli mniej niż w r. 1891-ym o 1,963,534 pudy.

Kopalnia „Władysław” pod Dąbrówką, obsługiwaną maszynami kopalni „Maciej”, z 530-tu pracownikami wydała w r. 1892-im węgla 5,321,484 pudy, tj. więcej niż w r. 1891-ym o 857,016 pudów.

Kopalnia pp. Istomina i Narkiewicza „Jan” z 10-ma maszynami przy 386-iu robotnikach dała 3,726,333 pudów, t. j. zwiększyła produkcję o 686,670 pudów.

Kopalnia „Wiktoria” pod Miłowicami, przy 20-tu maszynach i 218-tu ludziach, wydała 3,410,190 pudów, czyli o 5,864,004 pudy mniej, niż w roku poprzednim.

Następnie idą kopalnie grodzieckie: „Walerja” i „Władysław” pana St. Ciechanowskiego, „Maciej” pod GOLONOGIEM, będąca własnością „Laenderbanku”, „Antoni” pod Łagiszą p. Stochelskiego i kopalnia „Kazimierz” również pod Łagiszą, stanowiąca własność spadkobierców Zendla Zmigroda.

Dwie kopalnie węgla brunatnego: „Katarzyna” pod wsią Poręba Mrzygłodzka p. Zygmunta Pringsheima i „Ludwika” pod wsią Kuźnica Masłońska p. Michała Poleskiego wyprodukowały razem 2,507,790 pudów.

Z ogólnego zestawienia cyfr okazuje się, że liczba używanych w kopalniach maszyn powiększyła się o 29 i wynosiła 195, — dalej, że kopalnie zatrudniały 11,302 ludzi, t. j. o 147 mniej, niż w roku poprzednim, natomiast na jednego robotnika wypadło 15,571 pudów wydobytego węgla, t. j. o 1698 pudów więcej, niż w roku poprzednim i nareszcie, że ogólna wydajność wszystkich kopalni powiększyła się o 17,162,401 pud. i dosięgła poważnej cyfry 175,993,231 pudów.

= Gmach bankowy.

Wczoraj dokonano w kancelarji rejenta Aleksandra Jałowickiego aktu kupna i sprzedaży domu, położonego przy rogu ulic Hr. Berga i Mazowieckiej.

Nieruchomość nabył od pp. Sobieszczczyńskich tutejszy oddział Banku azowsko-dońskiego.

Bank kupił nieruchomość na pomieszczenie biur swoich.

= Bankructwo.

Mamy znów do zanotowania zawieszenie wyplat, o którym mówiono dziś na giełdzie.

Idzie tu o drukarnię Br. S. na Nowolipkach, której właściciel podobno jest już po za Warszawą.

Pasywa dochodzą podobno do rs. 50,000, a dotykają właścicieli miejscowych składów papieru i prywatnych dyskonterów.

= „Jakubówka.”

Najwyższy poziom wody w Wiśle podczas tegorocznej „Jakubówki” dosięgnął stóp 11 cali 9.

Począwszy od północy woda zaczęła szybko opadać, tak, iż o godzinie 10-jej zrana wodomiar wskazywał już tylko stóp 9 cali 3.

Niebezpieczeństwo poważniejszego wylewu minęło.

= Ręka... Paderewskiego.

Sztukatorowie uliczni sprzedają przyciski gipsowe w formie ręki.

Ma ona być kopją wykonanego w Londynie odlewu prawicy Paderewskiego.

= Kradzieże.

Członkowi orkiestry holenderskiej, grającej w Dolinie Szwajcarskiej, p. Karolowi Kiose’mu, skradziono skrzypce wartości 150 rs. — W przejeździe tramwajem z Mokotowa na Wolę p. Józefowi Śniechowskiemu wyciągnięto pugilares, zawierający 180 rs. i różne dokumenty pieniężne. — W kościele pokarmelickim okradziono podczas nabożeństwa dwie siostry, panny: Kazimierę i Ludwikę Wejnerówny; jednej z nich zeskamotowano złoty zegarek, drugiej zaś portmonetkę w kształcie muszki, mieszczącą dwie złote monety.

= Oszustwo.

Do Jana Rendego, zamieszkałego pod № 10-ym przy ul. Rybaki, przyszedł jakiś człowiek, oznajmiając, iż jest jego krewnym.

Rysy twarzy nieznanego coś Rendemu przypominały, jakkolwiek z owym krewnym nie widział się od lat 20-tu.

Był to przecież oszust, który nadużył dobrej wiary Rendego.

Przyjęty gościnnie, upatrzawszy chwilę swobodną, zabrał gospodarzowi garderobę, 100 rs. i zniknął bez wieści.

= Z ulicy.

Dziś, o godz. 9½ zrana, z rusztowania, wzniesionego z powodu przeróbki gmachu dawnego gimnazjum przy ul. Krakowskiej Przedmieście, z dość znacznej wysokości spadła belka, która silnie ranila w głowę przechodzącą kobietę niewiadomego nazwiska.

Po udzieleniu pomocy na miejscu, poszwankowaną odwieziono na kurację do szpitala św. Rocha.

Celem wysledzenia przyczyny wypadku, niezwłocznie zarządzone badanie robotników, pracujących przy rzeczonyj przeróbce.

= Fałszywy alarm.

Wzmiankowaliśmy przed kilku dniami, iż Julian Krajewski zameldował policji o napaści trzech ludzi, którzy go mieli w alei Ujazdowskiej pobić i ograbić z pugilaresu, zawierającego 250 rs.

Na zasadzie pewnych poszlak, trzech domniemanych napastników ujęto.

Tymczasem z przeprowadzonego w dalszym ciągu śledztwa okazało się, iż K. z trzema towarzyszymi swymi stoczył zwykłą bójkę.

Pieniądzy nikt mu nie zabierał, albowiem pugilares z zameldowaną kwotą znaleziono w mieszkaniu K. pod № 6-ym przy ul. Nowosenskiej.

= Zamach samobójczy.

Wczorajszego wieczora rybacy: Karol Knapf i Tomasz Wiewiórski, płynąc łódką w pobliżu prawego brzegu, dostrzegli jakąś kobietę rzucającą się do wody.

Wiewiórski, będąc tylko w bieliznie, bez namysłu wskoczył do rzeki i tonącą zaczął ratować.

Nieznanoma stawiała silny opór, ratunek zaś, przy bystrym prądzie, okazał się nader utrudniony.

Nareszcie, dzięki pomocy Knapfa, który dopłynął łódką, desperatkę wydobyto.

Ku wielkiemu zdziwieniu Knapf poznał w niej swoją siostrę, Ludwikę, objawiającą od pewnego czasu anormalny stan umysłu.

= Utonięcie.

Od dwóch dni zniknął bez wieści 16-letni Michał Jaemierski, zamieszkały przy szwagrze, kowalu ze Szmulowizny.

Dopiero wczoraj, dzięki zarządnym poszukiwaniom, sprawdzono na zasadzie znalezionej garderoby, iż Jaemierski, kapiąc się w Wisłę, utonął.

= Drobne pożary.

Na wozie frachtowym Hersza Budy wskutek nieostrożnego zapruszenia ognia zapalił się towar wełniany i jedwabny. Ogień ugasili inni furmani, lecz straty zrządzone w towarze wynoszą około 400 rs.

W stronie rogatki grochowskiej ukazała się łuna nocy wczorajszej.

Przekonano się, iż to na polu Kroczyny pali się dwa stogi siana, które doszczętnie spłonęły.

Donosiliśmy dziś zrana o zaalarmowaniu straży ogniowej wczorajszego wieczora łuną w stronie rogatki belwederskiej. Oddziały straży, z powodu odległości pożaru, cofnęły się do koszar.

Okazało się, iż we wsi Moczydle spaliła się chałupa i zabudowania gospodarskie.

+ Odnowienie.

Roboty malaturowe około odnowienia kaplicy Chrystusa w kościele oo. reformatów w Kaliszu powierzono p. Stanisławowi Janniewiczowi, który z zadania swojego wywiązuje się bardzo dobrze.

Alfreski na sklepieniu i obrazy apostołów, wymalowane niegdyś w tej kaplicy kosztem s. p. Ewy Frankowskiej, pozostaną i nadal, lecz będą odświeżone.

+ Instalacja.

We środę w katedrze w Lublinie odbyła się uroczysta instalacja nowomianowanego kanonika, ks. Józefa Szpota.

Nowy dostojnik ur. się w roku 1829-tym w Lublinie; po ukończeniu szkół i seminarjum duchownego święcenia kapłańskie otrzymał w r. 1853-im, poczem był wikarjuszem w Kurowie, następnie w r. 1861-ym proboszczem w Niedrzwicy Kościelnej, gdzie ludność miejscową bardzo umoralnił.

Ks. kanonik Szpot cieszy się wielkim poważaniem wśród duchowieństwa i w ogóle u tych wszystkich, co mieli sposobność bądź osobiście, bądź z gówoców pracy kapłańskiej go poznać.

Ks. Szpot jest bratem sędziego sądu okręgowego w Lublinie rz. r. st. Józefa Szpota.

+ Dobroczynność w Radomiu.

Rada gospodarza Towarzystwa dobroczynności

w Radomiu postanowiła wysłać dzieci chorowite ubogich rodziców z tego miasta na kurację do Solca.

Z powodu braku funduszy, z dobrodziejstwa tego na koszt Towarzystwa korzystać będzie tylko 15 dzieci.

Rodzice, którzyby pragnęli wysłać dzieci swoje pod opieką Towarzystwa, winni złożyć po 15 rs. za każde dziecko.

Rada Towarzystwa żywi jednakże nadzieję, że znajdą się ludzie dobroczynni, co złożeniem ofiar na cel tak szlachetny umożliwią wysłanie większej liczby dzieci ubogich do Solca.

Tania kuchnia, utrzymywana przez Towarzystwo dobroczynności w Radomiu, w czasie od dnia 23-go października r. z. do 1-go maja r. b. wydała 9,730 porcji ciepłych potraw, a mianowicie za biletami płatnemi 6,682 porcyj, bezpłatnie 3,048.

Wydatki na utrzymanie kuchni wynosiły ogółem 293 rs. 71 kop., na jedną porcję wypadło więc mało co więcej nad 3 kop.

Z zapisu s. p. Zelechowskiego Towarzystwo otrzymało fundusz 300 rs.

+ Echa łódzkie.

Korespondent nasz pod d. 21-ym b. m. pisze:

W r. b. z funduszy miejskich zbudowane będą tutaj pierwsze cztery domki dla posterunków policyjnych.

Koszty domków obliczono na rs. 1,715, od której sumy rozpocznie się licytacja, wyznaczona na d. 14-ty sierpnia r. b.

Prośby o przyjęcie kandydatów na uczniów klasy I, IV i VI tutejszej wyższej szkoły rzemieślniczej mogą być podawane do d. 26-go sierpnia r. b.

Egzaminy wstępne w tejsze szkole rozpoczną się d. 30-go sierpnia.

W klasach: II, III i V brak jest miejsc wakuujących.

Tabor kolei fabryczno-łódzkiej powiększono; warsztaty tejsze maja być rozszerzone.

Na pustym dotąd placu p. Salamonowicza przy ul. Południowej wkrótce rozpoczęta będzie budowa trzypiętrowego gmachu, który okazał się ma dorównać pierwszorzędnym budowlom tutejszym.

Przemysłowiec tutejszy, p. Markus Kohn, niebawem przystąpi do robót około rozszerzenia fabryki wyrobów wełnianych przy ul. Łkowej.

To samo zamierza firma „Trilling i Datyner”, która nabyła przy swojej posesji fabrycznej obszerny plac, przylegający do ul. św. Anny.

P. Datyner nadto zniwelował własnym kosztem część ul. św. Anny od ul. Długiej do granic lasu miejskiego i urządził spadek, z którego braku nieczystości zalewały ulice.

P. Aleksander Tykociner rozpoczął już roboty około powiększenia swojej przedalni przy ul. św. Anny.

P. Stanisław Tobiacelli, b. współpracownik jednej z tutejszych większych firm przemysłowych, a jednocześnie wiceprezes cyklistów łódzkich, założył w Warszawie, wspólnie z p. Krystkiewiczem, fabrykę listw i wyrobów drzewnych, którą prowadzić będzie pod firmą „Krystkiewicz i Tobiacelli”.

Fabryka znajduje się przy ul. Marszałkowskiej. Teatr łódzki wystawił wczoraj po raz pierwszy „Gniazdo rodzinne” Sudermanna.

Publiczność szalenie zapełniła widownię. Sztuka powyższa będzie jeszcze grana w sobotę i niedzielę.

We wtorek debiutowała na scenie łódzkiej nowa aspirantka do ról naiwnych, panna Dolska.

Debiutantka wybrała arcytrudną rolę Anusi w „Broni niewieściej” i wywiązała się z niej bez powodzenia.

+ Echa plockie.

Korespondent nasz z Płocka pisze pod d. 5-m b. m.:

Większa część zamożniejszych mieszkańców miasta opuściła mury miejskie, szukając świeżego powietrza na wsi, pomimo, że w Płocku przy tyłu ogrodach powietrza nie brak.

Więcej dla mody, jak dla zdrowia, wyjeżdżają więc płożczanie do pobliskich wiosek: Słupna, Borowiczek, Maszewa, Tokar i Kępy Polskiej.

Główne siedlisko letników płożczan (a są tam i warszawiaczy) znajduje się w Kępie, gdzie za 30—50 rs. znaleźć można przyzwoite mieszkanie dla licznej rodziny.

Towarzystwo wioślarskie po otwarciu przystani powtórnie zasnęło.

Łodzie stoją nieporuszone, gdyż garstka czynnych wioślarzy nie może wszystkich zająć; wobec więc tego mowy być nie może o jakichś wycieczkach lub regatach.

Wstydzą się wprawdzie wioślarze, że w ostatniej chwili odmówili przyjęcia udziału w Warszawie, lecz pocieszają się tem, że w przyszłości powetują to sobie.

Wiąnków w tym roku, a po raz drugi od założenia Towarzystwa również nie urządziło.

Widoki na urodzaj tegoroczny nieświecie się przedstawiają.

Brak deszczu spowodował, że oziminy, zwłaszcza w górzystych miejscowościach, nie wyrosły.

Buraki w niektórych miejscowościach w części prawie że przepadły, tak, że właściciele zaorywają miejsca próżne.

W Płocku zmarł rabin Bajman; na urzędzie duchownego pozostawał 5 lat.

D. 28-go czerwca, we wsi Gałachy, dwie córki włościanina Kranze, Salomea lat 13 i Marjanna lat 9, poszły do Wisły prać bieliznę, poczem weszły do rzeki.

Młodsza odrazu trafiła na głębie i zaczęła tonąć, co widząc starsza, chcąc ratować siostrę, rzuciła się do wody, lecz i ją spotkał tenże los.

Widząc tonących, żołnierz pośpieszył z pomocą i młodszą wyratował, starszą zaś wydosłano martwą.

ZMIANY W DUCHOWIEŃSTWIE.

Mianowani: nadetatowy wikariusz parafii św. Krzyża w Łodzi, ks. Emiljan Sumiński, administratorem par. Mikołajew, pow. sochaczewskiego; nowo wyświęceni: Władysław Chodubski wikariuszem par. Cygów, pow. radzyńskiego; Jan Majewski wikariuszem par. Skierniewice; Romuald Obuchowicz wikariuszem par. Szymanów, pow. sochaczewskiego; Adam Kucharski wikariuszem par. Kaski, pow. błockiego; Edward Sawicki wikariuszem par. Warka, pow. grójeckiego; kapelan szpitala warszawskiego na Pradze, ks. Władysław Garczyński, wikariuszem par. Babice, pow. warszawskiego; prałat honorowy kapituły kolejańskiej łódzkiej, dziekan dekanatu warszawskiego i proboszcz N. Panny Marji Loretańskiej na Pradze, ks. Ignacy Dudrewicz, kanonikiem honorowym warszawskiej kapituły katedrańskiej; kapelan szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, ks. Jan Rybiński, administratorem par. Wierzbno, pow. węgrowskiego; b. administrator par. Prażmów, pow. grójeckiego, ks. Leon Ciszewski, kapelanem szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie; wikariusz par. św. Trójcy w Warszawie, ks. Antoni Zakrzewski, administratorem par. Trojanów, pow. sochaczewskiego; wikariusz par. Gostynin, ks. Herman Szmidt, administratorem par. Boguszyce, pow. rawskiego; wikariusz par. N. Panny Loretańskiej w Warszawie, ks. Ostrowski, administratorem par. Chorzęcin, pow. brzezińskiego; b. wikariusz par. Jasieniec, pow. grójeckiego, ks. Marjan Jaźwiński, wikariuszem par. Złaków, pow. łódzkiego; wikariusz par. Krośniewice, pow. kutnowskiego, ks. Feliks Reczyński, administratorem par. Koźle, pow. brzezińskiego.

Przeniesieni: wikariusz par. Mszczonów, pow. błockiego, ks. Marcin Szkopowski, na wikariusza nadetatowego par. św. Krzyża w Łodzi; wikariusz par. Zychlin, pow. kutnowskiego, ks. Władysław Sikorski, na wikariusza par. św. Trójcy w Warszawie; wikariusz par. Złaków, pow. łódzkiego, ks. Andrzej Gryczyński, na wikariusza par. Białą, pow. rawskiego; wikariusz par. Raszyn, pow. warszawskiego, ks. Jan Makowski, na wikariusza par. Mszczonów, pow. błockiego; administrator par. Szymanów, pow. sochaczewskiego, ks. Antoni Brauliński, na administratora par. Witonia, pow. łęczyckiego; administrator par. Cieladz, pow. rawskiego, ks. Franciszek Sadowski, na administratora par. Szymanów, pow. sochaczewskiego; administrator par. Koźle, pow. brzezińskiego, ks. Józef Czernicki, na administratora par. Cieladz, pow. rawskiego; wikariusz par. Babice, pow. warszawskiego, ks. Jan Matulanis, na wikariusza par. Zychlin, pow. kutnowskiego; wikariusz par. Trąbki, pow. gostyńskiego, ks. Wincenty Harasymowicz, na wikariusza par. Piątek, pow. łęczyckiego; administrator par. Niesulków, pow. brzezińskiego, ks. Antoni Łukaszewicz, na administratora par. Prażmów, pow. grójeckiego; wikariusz par. Leszno, pow. błockiego, ks. Wincenty Smoliński, na wikariusza par. Gostynin; administrator par. Drwałew, pow. grójeckiego, ks. Franciszek Jonikajtys, na administratora par. Niesulków, pow. brzezińskiego; administrator par. Konary, pow. grójeckiego, ks. Stanisław Mioduszecki, na administratora par. Słomczyn, pow. warszawskiego; wikariusz par. Góra św. Małgorzaty, pow. łęczyckiego, ks. Stanisław Wesolowski, na wikariusza par. Krośniewice, pow. kutnowskiego.

Zmarli: wikariusz par. Piątek, pow. łęczyckiego, ks. Władysław Truszkowski; emeryt ks. Antoni Szmidel i zostający bez posady ks. Eljasz Osinski.

(Warsz. dniewn.)

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 25-go lipca, o godz. 11-ej przed południem, w sali licytacyjnej magistratu warszawskiego, odbędzie się licytacja za minus przez opieczętowane deklaracje na reparację domu dla ogrodnika ogrodu Krasińskich od rs. 299 kop. 59; wadrum rs. 30.

— D. 25-go lipca, w rządzie gubernjalnym kieleckim, odbędzie się licytacja na dostawę od d. 13-go stycznia r. p. na rok, dwa lub trzy, stosownie do korzystnych warunków, drzewa i węgla dla więzienia kieleckiego oraz drzewa dla więzień: checińskiego i opatowskiego, dla każdego oddzielnie. Wadja są wymagane: na dostawę dla więzienia kieleckiego: drzewa rs. 106 i węgla rs. 87, dla checińskiego rs. 172 i dla opatowskiego rs. 314.

ZE ŚWIATA.

× Z Iwonicza donoszą nam, iż w miejscowości tej letniczniej niepraktykowane obecnie panuje przepełnienie. Życie towarzyskie, dzięki doborowi osób i harmonijnemu ich usposobieniu, płynie szerokim strumieniem różnego rodzaju zebrań, koncertów, rautów i tańców, a podsyca się oczekiwaniem Barcewicza, i teatrów amatorskich, pod opieką uprzejmych a inteligentnych mieszkanki Warszawy. Wycieczki dalsze dla niepogody niemożliwe, ale przyjemnie je zastępują prawdziwie weneckie wieczory przy oświetleniu elektrycznym i śpiewach chóralnych, obok niestającego flirtu. Wszystko to wraz z cudownym powietrzem i spacerami po suchym zawsze placu zakładowym umożliwia cierpliwe przetrzymanie deszczów, które inaczej zgnębiłyby kuracjuszków i letników, a może i rozproszyły, nie pozwalając im doczekania się najpiękniejszej pory, jaką dla Iwonicza stanowią sierpień i wrzesień.

× Duchowni na bityklach. Kardynał-arcybiskup Mechlinu zezwolił księżom djeceji swojej używania bityklów. Pozwolenie rozciąga się i do używania krótkich do jazdy sukien.

× „Gazeta Windthorsta.” Od d. 1-go kwietnia r. b. wychodzi w Teksas południowym dziennik, zatytułowany „Gazeta Windthorsta.” Organ ten drukują w jednej z kolonij niemieckich, nazwanej także od imienia zmarłego przywódcy centrum katolickiego w parlamencie niemieckim.

× Zabawna scena rozegrała się temi dniami w budzie hecarskiej na placu jarmarczonym w Lille. Czarodziej Sarbacan na zakończenie widowiska zwrócił się do publiczności z następującą odezwą: „Obecnie zamierzam wykonać zapowiedzianą w afiszu sensacyjną operację odcięcia głowy jednemu z widzów. Upraszam pragnącego poddać się jej o łaskawe pofatygowanie się na estradę”. Na wezwanie to z grona widzów wystąpił pewien młody człowiek z Armantières, który pod wpływem zazdrości posprzeczał się dopiero co z narzeczoną swoją i w przystępie rozpaczki postanowił oddać głowę na estradzie. Wszystko już do egzekucji wrzekomej przygotowano, gdy nagle z tłumy rzuciła się na estradę narzeczona delikwenta i ze łkaniem wołając: „Nie, Pawle, to nie może być, ty nie umiesz”, pochwyliła go w ramiona i siłą prawie wyciągnęła z budy. Można sobie wyobrazić, jak owa wzruszająca scena ubawiła widzów.

× Zawalenie się trybuny. Smutna katastrofa wydarzyła się w Montreal w czasie obchodu francuskiego święta narodowego. W ciągu uroczystości zawałiła się trybuna, zapełniona 10,000 widzów. Wiele osób śmierć poniosło na miejscu, setki odniosło rany.

× Kraina mezaljansów. Stanowczo Ameryka ojczyzną jest najdziwniejszych małżeństw. Furmani tu i lokaje posłubiają milionowe dziedziczki, pokojówki zaś wychodzą za hrabiów i baronów. Z Chicago donoszą świeżo *New-York Heraldowi*: „Urodziwa Anna Whitkower przed kilku dniami jeszcze pokojówką była w domu Palmerów. Obecnie jest baronową Sahlberg, żoną szlachcica austriackiego. Konkury rozpoczęły się rok temu w czasie pobytu barona w gościnie u Palmerów. Zeszłej niedzieli baron przybył tu po raz trzeci i poślubił dziewczynę. Młoda para wyjechała do jednej z miejscowości kąpielowych na zachodzie.” Wedle innego źródła, baron Sahlberg ma być milionerem.

BAŃKI MYDLANE.

Podwójna opłata.

Tłuścioch pewien każe się golić.

— Co się należy?— zapytuje po ogoleniu.

— Dwadzieścia kop.

— Dwadzieścia? Dlaczego? Przecież cennik wskazuje 10 kop.

— Tak, ale pan dobrodziej ma podbródek... podwójny.

*

Ostrożny.

Gapski, uczeń klasy 5-jej, zaczyna pisać ćwiczenie stylistyczne.

Że zaś ma pewne wątpliwości, zaczyna tak:

„Jedni mówią, że kardynał Richelieu umarł, inni, że żyje. Ja zaś, chcąc się ustrzedz błędu, nie wierzę ani je dnym, ani drugim...”

*

Choć czas wielki, by swym wdziękom

Zasłużone już dać ferje,

Panna Klara wciąż choruje

Na chroniczną kokię terje.

Miłość Klary do Hymenu

Nie zna miary, nie zna granic,

Cóż, gdy panna chce usilnie,

Ala Hymen nie chce za nie,

A zabawka taka w końcu

Wielce staje się ponurą,

Bo małżonka szuka Klara

Od czterdziestu latek z górą.

Dziś na lica panna kładzie

Góry różu i bielidła,

Bo zagięła parol sobie

I chce Iksa złowić w sidła.

Zrozpaczona, na kiel bierze

Podstarzała mocno dama,

Rzeczcie sobie: „Chcesz, czy nie chcesz,
Ja oświadcze ci się sama!”
Na odwagę tedy wzięwszy,
Rzeczcie z miłą zawstydzoną:
„Panie Iksie! Sniło mi się,
Zem została... pańską żoną...”
„Tak? — Iks rzeczcie — Sniłaś pani?
Więc ci radę daję szczerze:
Chcesz się pozbyć snów bez sensu —
Jadaj mało... na wieczernię.”

8 Dziś o godz. 11-ej przed poł. w kościele pokarmelickim na Lesznie małżonkowie Jan Julian Golembiewski werkfirer fabr. garbars. i Maksymiljana z Laudańskich obchodzili uroczystość srebrnego wesela. Jks. proboszcz Fr. Chmielewski po solennej wotywie i przemówieniu udzielił powtórnego błogosławieństwa jubilatowi wobec dzieci służących rodzicom za druźbów i druchny, liczonej rodziny oraz współpracowników zakładu w którym jubilat pracuje. 3056

Na kolonje letnie.

M. W. paczkę ubrania i bielizny. — A. R. rs. 1. — S. P. rs. 3. — Połowę zakwestjonowanej przy obrachunku sumy składa pani A. Sz. kop. 37 1/2.

Dla biura nędzy wyjątkowej.

M. K. rs. 1.

Na zakład ubogich szwaczek.

Bezimiennie rs. 3.

Dla biednej wdowy.

Zona w dniu imienin Wincentego K. rs. 1.

Na ubranie dla dzieci wyjeżdżających na kolonje letnie.

H. S. rs. 15.

Nekrologja.

s. p.
**Joanna z Rutkowskich
EDWARDOWA POTRYKOWSKA,**
rozstała się z tym światem dnia 21-go lipca 1893 r., opatrzona św. Sakramentami, w wieku lat 80. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w dniu 24-ym lipca, to jest w poniedziałek, o godzinie 11-ej przed poł. w górnym kościele św. Krzyża, wyprowadzenie zwłok nastąpi zaraz po skończeniu nabożeństwa do grobów familijnych na cmentarzu powązkowskim. Na żałobne te obrzędy zaprasza w głębokim smutku pogrążona rodzina.
Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —3052

s. p.
JAN STRUSS,
b. obywatel ziemski,
opatrzonego św. Sakramentami, zakończył życie, przeżywszy lat 75, w dniu 21-ym b. m. Pozostala żona, dzieci wraz z siostrami zapraszają krewnych i życzliwych na żałobne nabożeństwo, odbędzie się mające w kościele św. Aleksandra, w dniu 23 b. m., t. j. w niedzielę, o godz. 10-ej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu, o godzinie 5-ej po południu na cmentarz powązkowski. 3042

s. p. **Klementyna z Nowakowskich
GLOTZ,**
wdowa po b. radcy dyirekcji ubezpieczeń i obywatelu ziemskim,

po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zmarła dnia 20 lipca 1893 r., przeżywszy lat 78. Pozostali syn, synowa, siostra i siostrzenice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbędzie się mające w dniu 24-ym lipca, to jest w poniedziałek, o godzinie 10 i pół zrana, w dolnym kościele św. Aleksandra, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 5-ej po południu na cmentarz powązkowski. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 3—3047—

B. P.

Szulim Kronsilber

kupiec i obywatel m. Warszawy,

po krótkich lecz ciężkich cierpieniach zmarł w d. 21-ym b. m., przeżywszy lat 68. W głębokim smutku pogrążona żona, córki, zięciowie, wnuki i prawnuczka, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w d. 23-im b. m., to jest w niedzielę, o godz. 1-ej po południu, z domu przy ulicy Nowolipki pod № 2-im na cmentarz starozakonnym. —3053—

Za duszę

Jakóba Janasza

Uprawionem będzie we wtorek, dnia 25-go lipca, jako w dniu imienin, w kościele Przemienienia Pańskiego (pokapucyńskim) przy ulicy Miodowej, o godz. 10-ej i pół zrana, nabożeństwo żałobne, na które pozostala żona, dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —3041—

+ W dniu 21-ym lipca 1893-go roku, o godzinie 2-ej w nocy, w Otwocku, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, przzeniósł się do wieczności

s. p. Jan Idzi Płoczyński,

student politechniki w Rydze i Dreźnie, w wieku lat 26, syn Teofila i Wandy z Wilczewskich.

Dotknięty tym smutnym ciosem ojciec, zaprasza krewnych, przyjaciół i kolegów zmarłego na żałobne nabożeństwo, odbędzie się mające w dniu 25-ym b. m., to jest we wtorek, w górnym kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-ej i pół zrana, a następnie na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 5-ej po południu, do grobu familijnego na cmentarzu powązkowskim. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —3054—

+ W dniu 23-im lipca r. b., jako w bolesną rocznicę śmierci, odbędzie się msza święta w kościele św. Aleksandra, o godzinie 8-ej zrana, za spokój duszy

s. p. Ludwika z Pohłów Glaglus

i syna, na którą pozostały w ciężkim smutku małż i dzieci zapraszają krewnych i przyjaciół. —3035—

Z Petersburga.

Petersb. wiedz. piszą:

„Kontrola państwa, jak slychać, poruszyła kwestję ograniczenia praw kolei przy wydawaniu gratyfikacji. Kwestja ta ma, oczywiście, znaczenie tylko w stosunku do kolei, których dochód gwarantowany jest przez skarb. Często nieumiarkowana ich hojność przy wynagradzaniu urzędników spada później, jako niepotrzebny ciężar, na barki skarbu, zmuszonego następnie pokrywać deficyty budżetowe kolei. Z drugiej strony większość wyższych posad zajmują często ci sami hojni akcjonariusze, którzy w ten sposób wynagradzają sami siebie. Tymczasem ocena zasług gospodarzy kolei według wszelkiej słuszności powinna należeć do rządu, ponieważ on odpowiada za pomyślne lub niepomyślne rezultaty gospodarki kolejowej. Jednocześnie byłoby też pożytecznem przejrzeć etaty urzędników na wszystkich kolejach, nie przynoszących dochodu. Oddawna jest wiadomem, że ważniejsi ich akcjonariusze mniej sobie cenią nieznaczny dochód od akcyj, niż możność usadowienia się na jakiej korzystnej posadce. Skutkiem tego na każdej kolei w różnych radach, zarządach i t. d. istnieje mnóstwo posad, mających wszelkie cechy synekur. Nie mówimy już o tych etatach homerycznych, które naznaczają sobie główniejsi akcjonariusze w charakterze dyrektorów i członków zarządów. Sądzymy, że zredukowanie składu osobowego wyższych urzędników odpowiednio do rzeczywistych potrzeb oraz zmniejszenie pensyj tychże urzędników stosownie do ich pracy zapewniłyby skarbowi znaczną oszczędność co do dopłat gwarancyjnych, stanowiących obecnie poważną pozycję w budżecie państwowym.”

W *Now. wr.* czytamy w jednym z artykułów wstępnych:

„Na Zachodzie Europy nastąpił okres ciszy w sprawach politycznych. Parlament niemiecki, przyjąwszy nowe prawo wojskowe, rozszedł się na wypoczynek po bezprzekładnie krótkiej sesji. Francuska izba deputowanych, zatwierdziwszy budżet na r. 1894 ty, i wyraziwszy swoje zadowolenie z postępowania ministerjum Dupuy w sprawie zaburzeń paryskich, spokojnie dobiega końca, zapelniając ostatnie swoje chwile pozbawionemi wszelkich cech „sensacyj” rozprawami o polityce zagranicznej, gdzie deputowani, występujący z interpelacjami, prawie zawsze wiedzą, co im rząd odpowie. W Anglii izba gmin prowadzi w dalszym ciągu rozprawę o bilu irlandzkim więcej dla formy, gdyż liberalna jej większość z góry postanowiła zatwierdzić w określonym terminie wszystkie artykuły bilu nawet bez rozpraw. W Austrii trwają w dalszym ciągu wakacje parlamentarne, a we Włoszech senat i izba deputowanych już dość dawno przestały zwracać na siebie uwagę publiczności europejskiej.”

„Ale — powiada dalej *Now. wr.* — chwile tej ciszy trwać już będą niedługo. W najbliższej przyszłości spodziewane jest stopniowe ożywienie polityki na Zachodzie. Prawdopodobnie zacznie się ono od wyborów do parlamentu we Francji. Dotychczas jeszcze urzędownie nie ogłoszono o dniu wyborów, lecz prasa paryska oddawna twierdzi, że odbędzie się on d. 20-go sierpnia, tj. mniej, niż za 6 tygodni. Jeżeli przepowiednie gazet okażą się prawdziwymi, w takim razie perjod przedwyborezy powinienby się zacząć w tych dniach, chociaż żywszy interes walka wyboreza obudzi zapewne za kilka tygodni. Zresztą sprawa ta może się nieco opóźnić, jeżeli rząd zechee zacząć aż do chwili zatwierdzenia budżetu przez senat.”

„Po wyborach nastąpi epizod przeniesienia do angielskiej izby lordów bilu irlandzkiego, przyjętego

przez izbę gmin. Dotychczas jeszcze zupełnie niewiadomo, jakimi środkami zamierza prowadzić Gładstone walkę z większością konserwatywną izby wyższej, ale nikt nie wątpi, że walka ta będzie w wysokim stopniu interesująca i może obfitować w różne niespodzianki.

„Tymczasem znów nastąpią przygotowywane w Niemczech i Austrii wielkie manewry jesienne. Wojska niemieckie będą manewrowały tym razem, jak wiadomo, w Alzacji i Lotaryngji, kola zaś polityczne w Europie zachodniej żywo interesują się tą okolicznością, czy rzeczywiście na tych manewrach obecny będzie następca tronu włoskiego, książę Neapolitański, jak o tem uporczywie zapewnia prasa niemiecka, pomimo energicznych zaprzeczeń dzienników włoskich. Oczekiwany jest także wyjazd cesarza Wilhelma II-go na wielkie manewry armji austriacko-węgierskiej.”

W artykule p. t. „Kwestje pedagogiczne w *Petersb. wiedz.* czytamy:

„Ubiegły rok szkolny obfitował w takiego rodzaju okólniki kuratorów okręgów naukowych, które dotyczyły ogólnych stron sprawy wychowawczej i dlatego żywo interesowały zarówno ogólną, jak i specjalną prasę pedagogiczną. Na nieszczęście jednak prasa prawie zupełnie zapomniiała, że okólniki te nie były czem innym, jak rozwinięciem znanego zeszłorocznego okólnika p. ministra oświaty. To rozporządzenie administracyjne do wszystkich okręgów naukowych, roztrząsane wielostronnie w pismach w swoim czasie, dotyczyło zgodności zajęć z siłami uczącej się młodzieży, odpowiedniego podziału materiałów naukowych w klasach; należytego opracowania czyli „nauczania” każdego przedmiotu podczas lekcji w klasie; nareszcie słusznej i ostrożnej oceny wiadomości i postępów uczniów. Tych samych stron dotyczą i wzmiankowane okólniki, czyli są, jak powiedzieliśmy, dalszem rozwinięciem rozporządzeń ministerjalnych.

„Dążenia władzy naukowej — piszą dalej *Petersb. wiedz.* — do ożywienia i uregulowania spraw pedagogicznych w zakresie szkoły średniej nie ograniczają się do wskazówek, powyżej przytoczonych. Obecnie, jak o tem już wspominaliśmy, na porządku dziennym stoi kwestja organizacji specjalnych wykładów pedagogicznych, teoretycznych i praktycznych dla personelu nauczycielskiego. Nie ulega wątpliwości, iż im wyżej stać będzie poziom takiego przygotowania, tem mniej potrzeba będzie wyjaśniających okólników ze strony administracji naukowej centralnej i lokalnej, a z drugiej strony — tem skuteczniejsza będą same okólniki.”

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

MINISTER BAUER.

Wiedeń 22-go lipca. (*Tel. pr. Kur. War.*) — Austriacki minister wojny, generał Bauer, leży w agonii. Wczoraj przed północą opatrzono umierającego generała świętymi sakramentami.

PODRÓŻ CESARSKA.

Berlin 22-go lipca. (*Tel. pryw. Kur. Warsz.*) — Cesarz Wilhelm wraz z cesarzową Augustą przybyli dziś przed południem do Sasnitz na wyspie Rugji.

WOJNA W SJAMIE.

Paryż 22-go lipca. (*Tel. pryw. Kur. War.*) — W senacie Loreinty interpelował rząd w sprawie sjamskiej. Minister spraw zewnętrznych, Develle, oświadczył, iż zażądał od Sjamu natychmiastowego zadosyćuczynienia i żywi nadzieję, iż Sjam uzna słuszność żądań rządu francuskiego. Rząd sjamski wie zresztą, iż Francja jest w stanie działać energicznie. Senat przyjął prawie jednomyślnie prosty porządek dzienny, wyrażający zaufanie do przeczności i energii gabinetu.

Paryż 22-go lipca. (*Tel. pryw. Kur. W.*) — *Ajencja Havasa* otrzymuje następujące informacje z Bangkoku: Wiadomość o zamiarze wyjazdu dworu sjamskiego z Bangkoku jest przedwczesną. Ludność Sjamu okazuje żywe zaniepokojenie.

Paryż 22-go lipca. (*Tel. pr. Kur. War.*) — Linję telegraficzną pomiędzy Saigonom a Bangkkiem przecięto.

Londyn 22-go lipca. (*Tel. pryw. Kur. War.*) — Znaczne wrażenie wywarł nagły odjazd lorda Dufferyna do Paryża. Wyjazd posła stoi w związku z okolicznością, iż rząd francuski nie nadesłał gabinetowi londyńskiemu urzędowych wyjaśnień w sprawie ultimatum, wystosowanego do Sjamu.

Londyn 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Dzienniki twierdzą, iż szef angielskiej eskadry, krążącej po wodach chińskich, admirał Freemantle, otrzymał od ministerjum angielskiego nowe instrukcje, dotyczące postawy floty angielskiej na wypadek zagniewania się stosunków w Sjamie.

Londyn 22-go lipca. (Telegr. pr. Kur. War.)—
W izbie gmin oświadczył sekretarz stanu Gray, iż rząd nie zna warunków, postawionych przez Francję Sjamowi w ultimatum. Jedyunym punktem, obchodzącym Anglię w sprawie sjamskiej, jest kwestja terytorjalna. Rząd postanowił natychmiast wysłać lorda Dufferina do Paryża, w celu porozumienia się z rządem francuskim co do poszczególnych punktów ultimatum. Urzędowe raporty nie są zgodne na punkcie wyjaśnienia przyczyn, które sprowadziły zatarg pomiędzy francuskimi statkami kanonierskimi a flotami sjamskimi. W chwili obecnej rząd, w braku wszelkich urzędowych wyjaśnień ze strony Francji, nie może odpowiedzieć nic stanowczego w kwestji sjamskiej.

PRZESILENIE W BELGJI.

Bruksella 22-go lipca. (Tel. pr. Kur. W.)—
Przesilenie z powodu rewizji konstytucji jest nieuniknione. Izba deputowanych odrzuciła proponowany przez ministerjum projekt organizacji senatu. Prezes gabinetu, Beernaert, w rozmowie z deputowanym Visartem oświadczył, iż nie pozostaje mu nic innego do zrobienia, jak ustąpić. Wątpliwem jest, czy król Leopold dymisję przyjmie. W kołach klerikalnych krąży znów pogłoski o prawdopodobnem rozwiązaniu izby.

Bruksella 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.)—
Koła parlamentarne zapewniają, iż prezes ministrów, Beernaert, natychmiast po zamknięciu posiedzenia izby wręczył królowi swoją dymisję.

CHOLERA.

Paryż 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Dziennik rządowy stwierdza, iż w ostatnich czterech tygodniach 750 osób zmarło na cholere. Z tej liczby na Marsylje przypada 278.

Medjolan 22-go lipca. (Tel. pr. Kur. W.)—
Wczoraj stwierdzono tu fakt śmierci na cholere. Najścisłe środki zaradcze przedsięwzięto.

POŻAR.

Berlin 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.)—
Straszliwy pożar nawiedził Loevenberg. Dwadzieścia pięć osad włościańskich spłonęło. Straty są bardzo wielkie.

Zakopane 22-go lipca. (Tel. pryw. K. W.)—
Turysta Gerstman z Wrocławia zginął bez śladu na drodze pomiędzy Morskim Okiem a Jaworzyną. Obawiają się nieszczęśliwego wypadku, tem bardziej, że Gerstman wyruszył w drogę bez przewodnika.

Poznań 22-go lipca. (Tel. Aj. półn.)—
Cesarz Wilhelm przysłał deputowanemu polskiemu, Kościelskiemu, telegram, w którym ofiaruje mu order korony klasy II-ej.

Berlin 22-go lipca. (Tel. pryw. K. War.)—
W wielkich manewrach jesiennych floty niemieckiej weźmie udział: 21 okrętów wojennych, 4 torpedowce dywizyjne i 24 łódzie torpedowe. Manewry 5-dniowe rozpoczną się w d. 20-ym sierpnia.

Berlin 22-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.)—
Krąży pogłoski, iż przypuszczalnym następcą pruskiego ministra wojny, v. Kaltenborna-Stachau, będzie Gossler lub Brauchitsch.

Berlin 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Tutejszy poseł ruski, hr. Szwałow, wyjechał wczoraj wieczorem w dłuższą podróż za urlopem. Obecny pobyt posła w Petersburgu stoi w związku z rokowaniami w sprawie traktatów handlowych.

Amsterdam 22-go lipca. (Tel. pr. K. W.)—
Ogłoszono dziś zakaz przewozu i przywozu bielizny niepranej, pozostającej w posiadaniu wychodźców z Rosji.

Paryż 22-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.)—
Izba deputowanych 329-iu głosami przeciwko 2 przyznała dodatkowy kredyt dla Dahomeju. Jenerał Dodds powraca do Dahomeju w d. 10-ym sierpnia.

Paryż 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Członkowie izby deputowanych otrzymali dziś do rozważenia raport Valles'a, dotyczący robót w Panamie.

Paryż 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Komisja celna izby deputowanych zatwierdziła dziś projekt traktatu handlowego z Serbją.

Paryż 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Z powodu polemiki dziennikarskiej przyszło do zbrojnego spotkania pomiędzy Clémenceau a redaktorem Petit Journala, Judetem.

Londyn 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.)—
Biuro Reutera donosi z Kapsztadu, iż sytuacja na pograniczach posiadłości angielskich jest poważna. Fort Wiktorja zagrożony jest przez wojska silnych naczelników plemion Lobengula i Matabele. Koloniści gromadnie szukają schronienia w fortach angielskich.

Belgrad 22-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.)—
Członkowie partji liberalnej przewidują, iż komisja śledcza skucezyny wyda rozkaz uwięzienia b. ministrów.

Belgrad 22-go lipca. (Tel. pryw. K. W.)—
Posłem serbskim w Konstantynopolu mianowany będzie deputowany radykalny Jefrem Welimirovic.

Lizbona 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Król portugalski podczas przejazdu w okolicach zamku Cintra spostrzegł człowieka, który mordował jakiegoś przechodnia. Król i oficer ordynansowy wyskoczyli z powozu, aresztowali zbrodniarza, okaleczoną zaś ofiarę mordu odwieźli do szpitala. Król odwiedził ocalonego przez siebie biedaka w szpitalu i obiecał zająć się jego losem.

Konstantynopol 22-go lipca. (T. p. K. W.)—
Kedyw egipski odjeżdża w poniedziałek wprost do Kairu.

Nowy Jork 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.)—
Agencja Reutera telegrafuje, iż rząd meksykański postanowił znieść poselstwa w Rosji i w niektórych państwach Ameryki południowej. Prawie wszystkie pozostałe poselstwa zastąpione będą przez sekretarjaty dyplomatyczne. Zarządzenia te wypływają ze względów oszczędnościowych.

Montevideo 22-go lipca. (Tel. pr. K. W.)—
Utarczki pomiędzy wojskami rządowymi a oddziałami powstańczymi z Rio-Grande wciąż trwają. Rząd wysyła do Rio nowe posiłki zbrojne.

Berlin 22-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Ruble w gotówce 218 75 (wczoraj 214.—)
Ruble na dostawę 214 00 (wczoraj 214.25)

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— *Panu A. A. w Piotrkowie.*—Organ filatelistów berlińskich i giełdy marek pocztowych *Deutsche Briefmarken-Zeitung* wychodzi w Berlinie, *Winterfeldstr. 21*. Największy handel markami pocztowymi prowadzi Ernst Petritz pod Dreznem. Główny jego reprezentant, Franciszek Reichardt, mieszka w Dreźnie, *Neumarkt. 2*.

— *Komedyjce.*—Komedyjkę, o jakiej mowa, znajdzie sz. pani w komplecie *Wieczorów rodzinnych* lub *Przyjaciela dzieci*.
— *Panu Ark. Agr. Ryg.*—1) Objasnić nie możemy. 2) Dobra znajomość gospodarstwa rybnego materialnie może przynieść odpowiednie korzyści. Gałąź ta gospodarstwa jest u nas słabo rozwinięta, dla umiejętnego przeto hodowcy przedstawia szerokie pole działalności.

— *15-letniemu prenumeratorem.*—Majątek Sobieski A leży w powiecie i gubernji kaliskiej, stacja pocztowa Błaszki.

— *Panu W. R. z ul. Trębackiej.*—Dla osób, będących w stosunkach z oddziałem warszawskim rosyjskiego Banku handlowo-komisowego, w № 196-ym *Kurjera* z d. 18-go b. m. w rubryce „Nadesłane” na pierwszej stronie podana wiadomość, jakie kroki należy przedsięwziąć, ażeby prawa swoje w upadłości tego Banku zabezpieczyć.

— *Panu E. R.*—Termin poboru do wojska w r. b. przyspieszono; rozpocznie się d. 27-go października.

— *Abiturientowi.*—1) Obecnie prof. J. J. Boguski jest za granicą; po powrocie może sz. pan korespondencję adresować do Muzeum przemysłu i rolnictwa. 2) Odroczenie terminu w odbyciu powinności wojskowej najzupełniej panu służy. Celem uzyskania odroczenia należy w urzędzie poborowym właściwego okręgu złożyć podanie.

— *Pani Wandzie K.*—Szczegóły, dotyczące się stypendjów z zapisu dra Józefa Chwiekowskiego, podaliśmy w № 185-ym *Kurjera* z d. 7-go b. m. Wykonawcami rzezonego testamentu są pp. dr. Konrad Chmielewski (Nałęczów pod Lublinem), prof. dr. Włodzimierz Brodowski (Smolna, 21) i adwokat przysięgły Alfons Preyss (Świętojerska, 12).

— *Panu Ign. Ktu. w Siedleach.*—Prosimy o wskazanie numeru *Kurjera*, w którym wiadomość ta była zamieszczona, kontroli bowiem artykułów z rubryki „Wiadomości bieżące” nie prowadzimy. Notatki o spadkach, pozostałych po zmarłych za granicą, czerpiemy z dzienników zagranicznych, po zmarłych zaś w kraju ze źródeł urzędowych. Kto zatem pragnie zebrać bliższe szczegóły, dotyczące się danego spadku, winien zwrócić się po nie do urzędu, ogłaszającego spadek.

— *Panu W. R.*—Najlepiej poinformuje konsulat amerykański, ul. Erywańska, 12. U nas w kantorach wymiany, z powodu bardzo słabych stosunków handlowych z Ameryką, rzadko pojawiają się grubsze banknoty dolarowe.

— *Panu A. Pinczerskiemu w Opatówku.*—Nadesłane serje w ciągu dniach dotychczasowych z kola losowego nie wyszły.

— *Panu B. w F.*—Z Iwagrodu do Warszawy parostatek wychodzi o godz. 5-iej rano, przybywa na miejsce między godz. 2—3-ią po południu, z Warszawy zaś do Torunia wychodzi o godz. 1-iej po południu, dokąd przychodzi dopiero nazajutrz o godz. 3-iej po południu. Z Iwagrodu do Warszawy bilet kl. I-iej kosztuje rs. 1 kop. 35, kl. II-iej kop. 75; z Warszawy do Torunia kl. I-iej rs. 2 kop. 10, kl. II-iej rs. 1 kop. 35.

— *Jankowi z Krakówki.*—Po sprawdzeniu okazało się, iż los pożyczki węgierskiej ser. 122 № 77 wyszedł na amortyzację. Pozostałe walory w ciągu dniach dotychczasowych, o ile wykazują tabele urzędowe, w losowaniu nie wyszły.

— *Panu Robertowi.*—Różnica pomiędzy uwerturą a introdukcją daje się określić już w samych rozmiarach. Mianowicie „uwertura” bywa zazwyczaj utrzymaną w szerokiej formach symfonicznych (zwykle dwie części: „powolna” (andante, largo) i „przedka” (allegro), pod względem zaś estetycznym uwertura jest niejako skrytyzowaniem treści całego dzieła. Za typ tego gatunku uważać można uwertury: „Tannhäuser”, „Wolny strzelec”. „Introdukcja” jest niejako wstępem do bezpośrednio następującego aktu, jak to się dzieje w „Fauscie”, lub też z powodu zbyt obszernych rozmiarów dzieła epizodem jedynie, służącym do wytworzenia odpowiedniego nastroju, jak np. w „Aidzie”, „Afrykance” i t. p. Forma introdukcji jest zazwyczaj swobodna, skupiona.

GIEŁDA.

Warszawa, 22-go lipca.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie zapowiadały 214.25 i 214.—, co się równa kursom 46.67½ i 46.72½ bez kosztów, gdy Petersburg cenil Londyn z odbiorem natychmiastowym po rs. 9.49½ w zaofiarowaniu. Nasze zerobanie giełdowe dzisiejsze wobec powyższych taksacyj rozpoczęło obroty dość drogim kursem 46.85 (odpowiadającym 213.50 m. bez kosztów) za Berlin wpłatowy i obniżyło tę cenę do 46.80 (t. j. 213.70 m. za 100 rs.). Właściwie o różnicach kursowych nie było dziś mowy, tkwiły one bowiem w kursach tranzakcyjnych; przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego różnice tworzyły 7¼ kop. na korzyść Berlina. W dostawach robiono dziś niewiele. Sprzedano dostawy z odbiorem stałym w końcu b. m. po 46.72½.

Waluty obce w średnim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 46.85, 46.82½ i 46.80, przy kursie zasadniczym po 46.82½. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 46.72½. Londyn krótki bez ruchu. Za Paryż krótki osiągnano po 37.92½ i 37.90. Wiedeń krótki bez obrotów.

Z końcem giełdy żądano: za Berlin krótki 46.95, za Londyn krótki 9.52, za Paryż krótki 38.10 i za Wiedeń krótki 76.75, przy chęci płacenia 46.85 za Berlin wpłatowy.

Dyskonto bankowe w Berlinie 4%, w Londynie 2½%, w Paryżu 2½% i w Wiedniu 4% w stosunku rocznym.

W papierach obrotu były dziś średnie, przy tendencji bez zmian. Za listy likwidacyjne żądano po 97.75 i po 97.60, stosownie do wielkości odcinków, bez nabywców. Pożyczki wschodnie w zaofiarowaniu nominalnem po 102 II-iej em. i po 103.50 III-iej em. Pożyczki wewnętrzne 4% z r. 1887-go I-iej serji ceniono po 95.65 oraz po 95.— trzy następne serje. Kupiono kilka tysięcy 4½% pożyczki wewnętrznej z roku 1893-go po 99.80, według ceduły, przy chęci otrzymania po 100.— i przy poszukiwaniu po 99.80.

Listy zastawne ziemskie 5% starano się umieścić po 100.90 I-iej serji i po 100.80 cztery następne serje, oraz po 99.25 listy zastawne ziemskie 4½%, a umieszczono kilkadziesiąt tysięcy listów 5% po 100.70, oraz kilkanaście tysięcy 4½% listów po 99.17½, 99.15 i 99.10.

Listy zastawne 5% m. Warszawa ofiarowano 102.75 II-iej serji, po 103.— III-iej s., po 102.25 IV-iej serji i po 101.75 dwie ostatnie serje, poszukiwano zaś I-iej serji po 102.65, a wzięto kilka tysięcy najmłodszej serji po 101.55 i 101.65.

W żądaniu listy 5% zastawne miasta Łodzi po 100.85 II, III i IV-iej seryj.

Za 6% listy zastawne miasta Kalisza chciano płacić po 102.50.

Sprzedano kilkanaście tysięcy 5% listów zastawnych wileńskich po 101.05, przy żądaniu po 101.25.

Kupiono kilkanaście akcyj warszawskiego Banku dyskontowego po 345.—, oraz kilkanaście akcyj Tow. fabr. cukru Józefów po 287½, przy żądaniu po 290 i poszukiwaniu po 285, ofiarowano akcje Tow. fabryki cukru Czersk po 300.—, przy chęci płacenia po 297.50, za Hermanów żądano po 372.—, płaconoby po 367.—, a zapłacono za kilkanaście po 370.—, Łyszkowice w caofiarowaniu po 365.—, w poszukiwaniu po 362.—. Zabrano kilkanaście sztuk akcyj Starachowickich po 127.—, przy chęci otrzymania po 128.—.

W żądaniu kupony celne po rs. 1.52¼, zapłacono za kilka tys. rubli po rs. 1.52½.

Godzina 12-ta. Usposobienie giełdy dla walut obcych mocne, wyczekujące.

Okowita. Cena dystylatorów. Wiadro 100% rs. 11.46¼, do 11.49% netto. Wiadro 78% rs. 9.12½ do rs. 9.15—2%. Dowozy i zaofiarowanie znacznie większe. Usposobienie mocne. W. O.

Sprawozdania z targów.

Magazyny tranzytowe przy stacji Praga kolei warszawsko-terespolskiej.

Sprawozdanie z dnia 22-go lipca 1893 r.

Table with columns: Wyszło, przyszło, pozostało. Rows list various goods like Żyta, Owsa, Maki żytniej, etc.

Razem 7 wag. 2 wag. 186 wagonów.

Weina. Odesa 19-go lipca. Zwyczajna weina w gubernii hersońskiej jest w roku bieżącym znacznie lepszą od zeszłorocznej...

Wywóz jaj. Głównym punktem, w którym ogniskuje się handel wywozowy jaj jest Ryga, gdzie przed dwoma laty założone zostało Towarzystwo angielskie...

Wywóz siana. Do Odesy nadchodzą z Francji liczne zamówienia na siano. Dla prasowania siana sprowadzono z zagranicy specjalne maszyny...

Cukier. Petersburg 15-go lipca. Usposobienie petersburskiego rynku cukrowego było mocne; za pud mączki cukrowej krystalicznej płać rs. 5.00 do rs. 6.05...

Cukier. Odesa 15-go lipca. Wyczerpanie mączki cukrowej krystalicznej wywołało w Kijowie i na stacjach okolicznych spekulację tym wyrobem...

Cukier. Dający się już odczuwać od kilku tygodni brak mączki krystalicznej, był powodem dalszego wzmocnienia cen tego towaru...

Weina. Odesa 14-go lipca. Usposobienie rynku mocne. Ceny trzymają się wciąż na wysokim poziomie. W ciągu ostatniego tygodnia sprzedano kilka większych partij po rs. 9.10 za pud...

Wapno trzyma się wciąż w cenie bardzo mocno, przy obfitem bez przerwy zapotrzebowaniu i żywym popycie. Płaćno: za sulejowskie drzewem palone rs. 1.15, węglipm palone rs. 1.05...

Wykaz

numerów pożyczek premjowych russkich 5% z 1864-go roku (pierwszej emisji), wylosowanych z wygrana, oraz amortyzowanych w ciągu dnia z d. 1 (13) lipca 1893-go r.

Table with columns: Serja Nr, Wygrał Rs., Serja Nr, Wygrał Rs. Lists winning numbers and amounts.

Wygrały po Rs. 1,000:

Table with columns: Serja Nr, Serja Nr, Serja Nr, Serja Nr, Serja Nr. Lists winning numbers for 1,000 ruble prizes.

Wygrały po Rs. 500:

Table with columns: Serja Nr, Serja Nr, Serja Nr, Serja Nr, Serja Nr. Lists winning numbers for 500 ruble prizes.

Razem 300 wygranych na sumę 600,000 rs.

Wyplata, poczynawszy od 1 (13) października 1893-go r., uskutecznią tylko Bank Państwa w Petersburgu, za potrąceniem 5% na rzecz skarbu.

Następujące numera seryj wyszły w temże ciągu dnia na amortyzację:

Table with columns: 356, 3898, 5847, 8409, 10827, 14043, 15705, 18109. Lists serial numbers for amortization.

Razem 104 seryj, zawierających 5,200 biletów na sumę 676,000 rs.

Wyplata za amortyzowane bilety po rs. 130 za każdy, dokonując się będzie w Banku Państwa, jego filjach i kantorach poczynawszy od d. 1 (13) października 1893-go r.

5% Obligacje (kanalizacyjne) m. Warszawy.

Ciągnięcie z dnia 3 (15) lipca 1893-go r.

Serja I-sza—losowanie 17-te.

Po rs. 1,000: № 167 254 412. Po rs. 500: № 546 621 689 703 919 945 1027 1155 1470. Po rs. 100: № 1520 1790 1929 2030 2003 2523 2525 2633 2798 2848 3339 3636 3903 4023 4083 4087 4102 4163 4319 4362 4435 4547 4720 4749 4895 4978.

Razem numerów 38 na sumę rs. 10,100.

Serja II-ga—losowanie 14-te.

Po rs. 1,000: № 5329 5414. Po rs. 500: № 5511 5575 5695 6023 6054 6098 6193 6229 6309 6621. Po rs. 100: № 6705 6768 6823 7030 7076 7471 7567 7609 7753 7854 8424 8707 8771 8840 9044 9301 9313 9427 9502 9523 9610 9723 9730 9857 9862 9953 10020 10053 10122 10204 10811 10444 10505.

Razem numerów 45 na sumę rs. 10,300.

Serja III-cia—losowanie 10-te.

Po rs. 1,000: № 10808 10931 10960 11535 11551 11691 12025 12416 12418 12425 12470.

Po rs. 500: № 13108 13218 13230 13276 13500 13628 13679 13777 13814 13832 13843 13847 14267 14547 14551 14618.

Po rs. 100: № 15049 15248 15297 15751 15796 16013 16257 16555 16722 16811 16816 16880 17345 17369 17517 17942 17983 18000.

Razem numerów 45 na sumę rs. 20,800.

Serja IV-ta—losowanie 4-te.

Po rs. 1,000: № 18310 18448 18558 18748 18885 19171 19193 19899 19446 19901 19928 20081 20139 20281 20341 20988.

Po rs. 500: № 21222 21225 21532 21681 21703 21847 22049 22178 22226 22575 22578 22615.

Po rs. 100: № 23225 23658 24310 24376 24461 24606 24809 25028 25341 25421 26202 26271 26368 26492 26584 26592 26650 26752 26792 27187.

Razem numerów 48 na sumę rs. 24,000.

Wogóle numerów 176 na sumę rs. 65,200, których wypłata rozpocznie się z d. 1 (13) października 1893-go r.

Wykaz

numerów 5% obligacji (kanalizacyjnych) m. Warszawy, wylosowanych w zeszłych ciągnięciach i nie przedstawionych do zaplacenja, wraz z ilością kuponów, z którymi powinna być przedstawiona obligacja.

Serja I-sza.

Po rs. 1,000: № 99-6 208-2 345-5 386-2

Po rs. 500: № 1291-5 1430-2

Po rs. 100: № 2009-2 2305-7 2382-2 2514-4 2875-2 3399-3 3421-3 3815-2 3773-8 4061-2 4752-2 4925-5

Serja II-ga.

Po rs. 1,000: № 5294-5

Po rs. 500: № 5560-5 6041-7 6219-6 6403-5 6496-10 6569-6

Po rs. 100: № 6733-5 7239-5 7305-5 7355-6 7459-5 7672-5 7704-6 7708-6 7987-9 8021-9 8023-7 8243-5 8505-5 9638-5 9718-6 9866-6 10000-9 10098-7 10127-5 10244-7 10265-11 10694-11

Serja III-cia.

Po rs. 1,000: № 11258-9 11845-9 11961-9 12314-11

Po rs. 500: № 12788-9 12922-9 12956-13 13021-10 13243-9 13339-11 14002-9

Po rs. 100: № 14819-9 14908-12 15065-9 15152-11 15440-9 15609-14 16836-11 16868-11 17462-10 17699-9

Serja IV-ta.

Po rs. 1,000: № 18509-18 19471-17 19789-17 20260-17 20918-16 20984-16 21011-16 21050-16 21057-16

Po rs. 500: № 22089-17 22090-18 22445-18 22611-16

Po rs. 100: № 23467-16 24425-17 24487-16 24488-17 24647-16 24658-16 24659-16 24822-16 24865-16 24981-16 25153-16 25161-16 25164-16 25174-16 25249-16 25282-16 25377-16 25615-16 25634-16 25778-16 25920-16 26005-16 26214-16 26304-16 26363-16 26381-16 26426-16 26460-16 26493-16 26501-16 26519-17 26544-17 26551-16 26657-17 266612-18 27101-16

Razem numerów 117 na sumę rs. 35,500.

Dr Jan Marczewski

ordynator kliniki akuszeryjnej i chorób kobiecych Marszałkowska 136, przyjmuje od 1-2 i od 4-6-jej.

AGENT JÓZEF PRZEDBORSKI

przeprowadził się na ulicę Złotą nr 16, od rogu Zielnej. 3000

Biuro konstrukcyjno-techniczne

P. Drzewieckiego

inżyniera, po przejęciu od pp. Kamiński i Grosman działu robót kanalizacyjno-wodociagowych, wentylacyjno-ogrzewalnych i mechanicznych przeniesione zostało na ul. Zgoda 6. Telefon 774. 2978

ZARZĄD

Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru i Rafinerji

„JÓZEFÓW“

podaje do wiadomości, iż generalnym agentem wyłącznej sprzedaży

Cukierków Owocowych JÓZEFOWSKICH

ustanowiony został na Cesarstwo i Królestwo

p. I. Herstein

kupiec I-jej gildji w Warszawie, przy ul. Przechodniej pod nr 5 zamieszkały. 2639

DOM BANKOWY
Br. POPŁAWSKI

w Warszawie, Wierzbowa 6 (hot. Angielski).
2661

Dr **DAJCHES**
przeprowadził się na ulicę Dziką nr 20. Choroby wewnętrzne, dziecięce i chirurgiczne, 5—6 po poł. 2985

— Dr **Giedroyc**, ordynator szp. św. Łazarza przeprowadził się, Nowy-Swiat nr. 18. 2786

— **Galmanin** salicylowy prof. dra Kolbego poleca apteka **L. Ziemińskiego** Marszałkowska nr 153. 975r

— Dr **S. Groszlik**, Graniczna 10, przyjmuje z chorobami chirurgicznymi, specjalnie **organów moczopłciowych**. Od 4—6. 2844

Dr. Szpanbok

przeprowadził się na Miodową nr. 7. — Choroby wewnętrzne i nerwowe. (Leczenie elektrycznością). 2770

Alojzego Tarnowskiego Magazyn mebli

Marszałkowska 114 (róg Złotej).
posiada duży wybór mebli, garnitury salonowe wykończone, jakoteż garnitury używane różnych fasonów, wszystko po cenach bardzo niskich. — Stolarnia i tapicernia własna. 2794

Mikołaj Korenfeld,
adv. przys. przeniósł kancelarię na ul. Kapucyńska nr 9 wprost Miodowej. 3006

Dr **GLIKSMAN**
ordynator kliniki akuszeryjnej i ginekologicznej w szp. Dz. Jezus przeprowadził się na ul. **Marsjańską nr 4**. Przyjmuje od 4—6 po poł. 3008

— Dentysta **Zofja Gutzman** wstawia zęby sztuczne, leczy i plombuje. Przyjmuje codziennie od 10 rano do 5-ej po południu. Szpitalna 3. 2981

S. KARAS

przeniosła pracownię na Nowolipie 15, m. 20. 3043

— **Jan Urbanowicz** adwokat przysięgły, przeprowadził się na ul. Tłomackie nr 13. 3040

— Dr **W. Wyczalkowski** po dwudziestoletnim prowadzeniu w Płocku szpitala chorób wenerycznych i skórnych, jako naczelny lekarz, udziela porady codziennie od 8—10 rano i 4—7 po południu. Chłodna nr 12. 3038

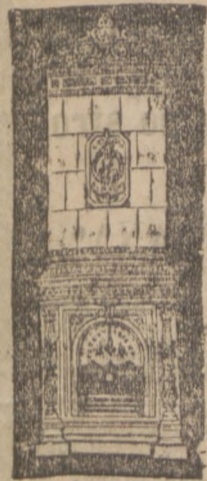
KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Parte... Błagam o wiadomość. 3051

In...

BIURO I SKŁADY
REMBIERZ & JANKOWSKI.

przeniesionemi zostały na ul.
Marszałkowską 101,
dom W-go Marconiego. 1872

Uwaga.

Najnowsze białe glazurowane piece, z równo szlifowanych kafli, z **niepekającą glazurą**.
Terracota majoliki, najpiękniejsze rysunki. Wyłączny skład

w Warszawie,
przy ulicy Wilczej 9,
Kantor, Królewska 39,

W. MICKUN.

FAJANSOWE i GLINIANE WYROBY

wodociągowe, kanalizacyjne i kąpielowe,
z fabryk angielskich i niemieckich.
Hurtowna sprzedaż i skład u firmy

H. SOMYA,

Dom Handlowy i Biuro Techniczne
w Warszawie, Bracka № 25. 1871

SPÓŁKA HANDLOWA w ZAKOPANEM.

Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
poleca: wszelkie towary kolonialne i spożywcze; wina, rumy, likiery, rosolisy i piwo. Porcelanę, szkło, naczynia kuchenne blaszane i żelazne. Materiały pisemne, przybory do szycia, toaletowe i galanteryjne. Bieliznę białą, wólczkową i prof. D-ra Jaegera. Wszelkie wyroby w zakresie handlu żelaznego wchodzące. Wyroby koszykarskie, płótna krajowe i bieliznę stołową.

SKŁAD SERDAKÓW WŁASNEGO WYROBU.
Wielki skład wyrobów drzewnych, rzeźbionych według wzorów W-go Stanisława Witkiewicza.

Spółka Handlowa zaopatrzona jest we wszelkiego rodzaju towary potrzebne tak dla ludności miejscowej, jak i przybywających na sezon gości. 1238

TANIO

oprawiam fotografie, obrazy i szyby w ramy rzeźbione i złoczone; oraz sprzedaję również tanio stoliki fantazyjne i do przekąsek z tacami, półki dębowe, szafeczki rzeźbione do kluczy i cygar, wieszadła do ręczników z półeczkami, szafy do bielizny z lustrami, lusterka małe i t. d.; w składzie przy ul. Rymarskiej Nr. 2. 843

Dla jednej ze znaczniejszych południowo-niemieckich fabryk fortepianów poszukuje się zdolnego

Reprezentanta

niemca, któryby posiadał dokładną znajomość stosunków miejscowych i mógł przedstawić pierwszorzędne referencje. — Oferty pod lit. **Z. 2387**, adresować do **Rudolfa Mosse** w Stuttgartzie 1873

OGŁOSZENIE.

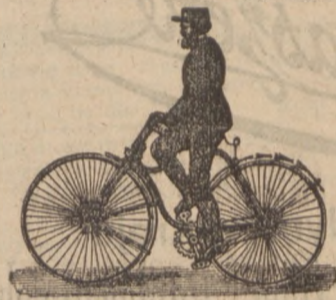
W Kasie miejskiej pomocniczej sprzedają się po 3 kop. za egzemplarz, wykazy numerów 5% obligacji m. Warszawy, wszystkich czterech seryj, w dniu 3 (15) Lipca 1893 r. wylosowanych, płatnych w dniu 1 (13) Października 1893 r. 884r

Agent-Inkasent.

Poszukuje się zdolnego agenta, z dokładną znajomością miejscowych stosunków, który może zarazem pełnić obowiązki inkasenta, teje firmy. — Żądana jest kancja. — Oferty proszę składać w Kurjerze Warszawskim pod C. B. A. 143. 1868

!!WAŻNE!!

Kto z PP. Fabrykantów lub Składników hurtowych ma zamiar powierzyć wyłączną agenturę lub komis dla Łodzi i okolicy, zechce nadesłać swój adres do kantoru „Kurjera Warszawskiego” w Łodzi, pod lit. „K. K.” 883r

Henryk Schwalbe Łódź,
Piotrkowska 784—51,

poleca Welocypedy po zdumiewająco niskich cenach, np. z fabryki „Ormonde Cycle Co.” London, Model G., z gumą pneumatyczną Dunlop 98 **rs. 150.** — Model D., z gumą pneumatyczną Dunlop 93, tangensowe szprychy **rs. 180.**
Jedyna reprezentacja fabryki

St. Georges Engineering Comp.
Birmingham,

artykuły I-szej klasy, z gumą pneumatyczną i zupełnym zabezpieczeniem łożysk kulkowych od kurzu Dunlop 93, **rs. 190.**
Jedyna reprezentacja

„Brennabor“

nadzwyczaj silnej budowy i chyżości biegu.
Model 1893 Dunlop **rs. 185.**
Wszelkie przybory na składzie po cenach najniższych. 862r

TOWARZYSTWA
„HYGIENA“
LISOLINE,
PŁYN
odwanający.

Dozwolony przez St. Petersburg. Urząd Lekarski. — Sprzedaż w znaczniejszych Składach Mater. Aptecz. — Sprzedaż hurtowa w **St. Petersburgu Techno-Chemicznym Laboratorium.** St. Petersburg, Plac teatru Aleksandr. 9. — Moskwa, Nikolskaja, dom Szeremietjewa. — Warszawa, Nowy-Swiat 37. 430r

TELEGRAM!!!

Mam zaszczyt zawiadomić, że powróciwszy z zagranicy, otworzyłem **Zakład Galwaniczny**, to jest platerowanie złotem i srebrem, złocenie na kolory, odnawianie starego srebra. Niklowanie i bronzowanie podług najnowszych sposobów, oraz oksydowania wszelkich metali, przy pracowni jubilerskiej, egzystującej od lat 18, przy ulicy Rymarskiej Nr 8. 1286

Z uszanowaniem
Ludwik Ifland.

DO SKŁADU 2r

Stanisława Baumann

przy ulicy Elektorainej № 7,
naprzeciw Banku,
nadechodzą ciągle wielkie transporty

Cementu Portland

z fabryk niemieckich i krajowych:
Cegły i Gliny ogniotrwalej,
Węgla kowalskich angielskich,
Tektury smołowcowej,
Stali Resorowej Angielskiej.

Przy ulicy **Bieląskiej** w **Hotelu Krakowskim**, są zaraz do wdzierżawienia

trzy Sklepy,

o 1-ej wystawie każdy, z 2-ma drzwiami, wychodzącymi na ulicę i na korytarz hotelowy. 1369

MÉDAILLE D'OR

EXPOSITION UNIVERSELLE PARIS 1889

Savon Glycerine

NON TRANSPARENT
PRÉPARÉ PAR

BROCARD & CIE

À MOSCOU.

ÉVITER LES CONTREFAÇONS

Skład fabryczny, ul. Leszno Nr 1.

Inspektor
Warszawskiego I Progi-
mnazjum Męzkiego,

podaje niniejszem do wiadomości, iż egzaminy dla życzących być przyjętymi do klasy wstępnej i czwartej wymienionego zakładu naukowego, rozpoczną się z dniem 16 (28) Sierpnia r. b. 1893. — Podania o przypuszczenie do tych egzaminów, wraz z załączeniem dokumentów wymaganych, przyjmowane będą od dnia 20 Lipca (1 Sierpnia), w kancelarji Progi-mnazjum. — Do klas: I, II, III, w których niema wakansów, próśby wcale przyjmowane nie będą. 882r

REPRESENTATION GENERAL
POUR LA RUSSIE
DE LA MAISON
F. FOLLOT
PARIS

firma egzystuje
od 1875 r.

Największy wybór
OBIĆ
Papierowych.

KAROL SAPIECHA.

NIECAŁA

Nr 11,

Hotel Brühla,

Próby Obić udzielają się bezpłatnie.

Ceny fabryczne.

872r

GENERALNY REPREZENTANT
DOMU FRANCUSKIEGO
F. FOLLOT
W PARYŻU

firma egzystuje
od 1875 r.

Ostrzega się przed naśladownictwem.
MYDŁO HYGIENICZNE
BORNO TYMOŁOWE.
Prowizora 819r
C. F. JURGENS,
przeciw opaleniu, zbytecznemu poceniu
się. Poleca się jako mydło pachnące
wyższego gatunku. — Dostać można
we wszystkich aptekach, składach a-
ptecznych i perfumerjach w Rosji.
Cena 1 kawałka 50 kop., 1/2 kawałka
30 kop. Skład główny u K. J. Ferrei-
na w Moskwie; w Warszawie w War-
szawskim Laboratorjum Chemicznem,
u Karpińskiego i u Kalinowskiego.

Znakomite dzieło D-ra **Ernesta Brücke'go**
Prof. fizjologii Uniw. Wiedeńskiego, p. t.

Jak ochraniać

Życie i zdrowie dzieci?

w tłumaczeniu polskiem przez M. Flamma,
opuszcilo prasę i sprzedaje się we wszystkich
księgarniach po Rs. 1, z przesyłką pocztową
Rs. 1 kop. 15.

Zamówienia z prowincji za zaliczeniem poz-
cztowem, natychmiast są załatwiane. 789r

Adres: **S. Lewental, Wydawca,**
w Warszawie, Nowy-Świat Nr 41.

Jedyna w kraju
Fabryka Obić Papierowych,

egzystująca od 1829 roku,

poleca:

Najtańsze Obicia Papierowe,
największy wybór

w najlepszym guście oryginalnych deseni
paryzkich.

SKŁAD GŁÓWNY
Krakowskie-Przedm. Nr 15.

546r

Magazyn Płótna, Haftów i Bielizny

pod firmą

Gawroński & Knaflewski,

dawniej A. W. WILCZEWSKI,

otrzymał wielki transport płócien jarosła-
wskich i finlandzkich ręcznych, na
trawie bielonych, które poleca od rs. 14
za sztukę 50 arszynów.

57. Nowy-Świat 57. 1370

Medal złoty

Antwerpja 1885 r.

Moskwa 1882 r.

Medal złoty

Amsterdam 1883 r.

TOWARZYSTWO CARSKO-SIELSKIEJ
FABRYKI OBIĆ PAPIEROWYCH

A. UKONINA,

Warszawa, Plac Teatralny Nr 11.

Poleca Obicia papierowe w wielkim wyborze, desenie zupełnie nowe, gustowne,
ceny stałe fabryczne. — Warszawa, Plac Teatralny Nr 11. 949

Mamy honor zawiadomić, że

SKŁAD DETALICZNY

naszej firmy, istniejący od lat 5-ciu

przy ulicy Marszałkowskiej Nr 138.

z dniem 10-ym b. m.

przeniesiony został na tę samą ulicę po stro-
nie przeciwnej pod Nr 149,

wprost Zielonego placu i chwilowo pomieszczonym został
w sklepie dawniej pod firmą „OTTOMANA“

przez nas prowadzonym.

Po kompletnem urządzeniu nowego składu w drugim sklepie od rogu ulicy
Próżnej, gdzie dawniej Magazyn mód „Anny“ stale tamże mieścić się będzie

Sprzedaż towarów „OTTOMANA“

i nadal pozostaje w naszym ręku i tak detalicznie jako też hurtowo na warun-
kach fabrycznych uskutecznią będzie we wszystkich naszych składach w War-
szawie i na prowincji. 1323

Składy wyrobów tabaczknych różnych pterwszorzędnych fabryk

W. Muśnicki i S-ka.

F. PIETSCHMANN w Warszawie,
Fabryka Tektury Smołowcowej i Asfaltu,
Kantor Tomackie 3.---Fabryka, Leszno 86.

Poleca najlepszą **tekturę asfaltową** i wszystkie dodatko-
we materiały do tejże. Przyjmuje krycie dachów tekturą na Δ li-
stwach i podwójne gładkie z klebemasa oraz holcementem pod dłu-
goletnią gwarancją, konserwuje i reperuje takowe.

SPECJALNOŚĆ: Smoła preparowana

(lepsza niż tak zwana angielska).

1155

SZCZAWNICA.

Zakład zdrojowo-kąpielowy i klimaticzny w Galicji, w pow. Nowotarskim
z 7 zdrojami silnej szczywy sodowo-słonej i sodowo-żelazistej, skutecznie działających we
wszelkich niezbytach (katarach), tak narządu oddechowego, jak i narządów trawienia, w dłu-
gotrwale zapaleniu płuc i rozedmie (astmie), przy wysiękach opłucnej, w początkach su-
chot, w chorobach dróg moczowych, w chorobach kobiecych, niedokrwistości i blednicy.
Znakomita górską stacją klimatyczną z orzeźwiającem powietrzem.

Kuracja mleczna, żółtyczna i kefirowa.

Pierwszorzędna wzięwalnia solankowa i balsamiczno-igłwiowa.

Zakład wodoleczniczy, kąpiele mineralne i ruczne w bystrym Dunajcu.

Wszelkie urządzenie postępowe, 1,200 pokoi dla gości, niektóre z kuchniami.

W I sezonie do 20 Czerwca i w III po 20 Sierpnia oraz w porze jesiennej i zimowej
mieszkania o 1/2 część tańsze, przy najmie dziennym.

W sezonie drugim uwolnienia od taksy zniesione.

Lekarz zakładowy Dr. Wł. Ściborowski i 7 innych lekarzy, udzielają chorym porady.
Ze wszystkich linii kolejowych dojazd do stacji w Starym Sączu, zkad drogą malow-
niczą wśród gór nad Dunajcem, 41 kilometr do Zakładu 5 godzin jazdy, odpoczynek w Ła-
tku.—Pocztowóz, powozy i wózki według taksy.

Wody ze zdrojów: Józefiny, Magdaleny i czystej szczywy Jana, na głównym składzie
H. Mattoniego w st. Sączu, we wszystkich aptekach i handlach wód mineralnych.

Prospekta rozsyła oplatnie i zamówienia na mieszkania przyjmuję.

491R.

Zarząd Górnego Zakładu.

F. WISNIEWSKI

